

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Воля або смерть!

І нині воїни іменують себе холодноярцями

▶ СТОР. 3

Радість

Відкрили відремонтований міст

▶ СТОР. 11

Спорт

«Динамо» — чемпіон України, достроково!

▶ СТОР. 16

№ 76 (6330) ВІВТОРОК, 26 КВІТНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

До 30-х роковин Чорнобильської катастрофи

Звернення Голови Верховної Ради

Шановні співвітчизники!

Минуло 30 років з трагічного дня наймасштабнішої екологічної і техногенної катастрофи XX століття — аварії на Чорнобильській атомній електростанції. Її жахливі наслідки вплинули на всі сфери життєдіяльності людини — економіку, виробництво, охорону здоров'я, культуру, науку, освіту.

Сьогодні, через три десятиліття після катастрофи, подолання наслідків Чорнобиля залишається першочерговим завданням Української держави, тому питання відновлення та ефективного використання радіоактивно забруднених територій, соціального захисту ліквідаторів та постраждалих постійно перебувають у центрі уваги законодавчої і виконавчої гілок влади.

Полинна гіркота Чорнобиля увійшла в наше життя холодним вогнем радіації. Разом з тим вона закарбувалася в українській історії безпрецедентно величним подвигом ліквідаторів, усіх тих, хто, не вагаючись, ризикуючи здоров'ям і життям, став на боротьбу з радіаційним лихом. Вічна слава героям, які ціною свого життя подарували безпеку нам, Європі й всьому людству. Їхні мужність, стійкість та самопожертва назавжди залишаться в нашій пам'яті.

Дорогі ліквідатори! Прийміть щиру вдячність за ваш громадянський подвиг. Доброго вам здоров'я, мирного неба та багато років плідного життя!

Андрій ПАРУБІЙ.

Хай хоч тепер його почують люди

Наприкінці жовтня минулого року відійшов у вічність знаний радіо- і тележурналіст Геннадій Душейко. Степовик із Кіровоградщини, романтик по життю, він знайшов себе в суголосній серцю, але не завжди вдячній роботі з мікрофоном у руках і пристрасним словом, зверненні до слухачів та глядачів. Невдячній, бо не все те, що він хотів донести людям, ставало надбанням широкого загалу. Такий був час.

▶ СТОР. 4—5

На знімку: Геннадій Душейко (праворуч) **з учасником ліквідації аварії.**

ІНШІ МАТЕРІАЛИ НА ЦЮ ТЕМУ ЧИТАЙТЕ НА 6—8-Й СТОР.

ПОДІЇ

Меркель та Обама закликали реалізовувати Мінські угоди

Сполучені Штати та ФРН і надалі підтримують Мінські домовленості, покликані врегулювати конфлікт на Донбасі. Таку заяву було зроблено за підсумками триденного візиту президента США Барака Обами до Німеччини.

Лідери закликали сторони протистояння якомога швидше реалізувати передбачені Мінськими угодами заходи. «Ми спільно зробимо кроки для цього. Як у переговорах з українською стороною, так і, перш за все, з Росією», — заявила Ангела Меркель. «Ми досі не маємо стабільного режиму припинення вогню і повинні активніше просуватися в політичному процесі», — сказала вона. А також зазначила, що «детально обговорила» з президентом Обамою подальші кроки, необхідні для досягнення цієї мети.

У свою чергу, глава США заявив, що питання скасування санкцій проти Росії переглядатиметься тільки в разі, якщо Москва повністю виконає умови Мінських угод. Він також закликав новий український уряд на чолі з Володимиром Гройсманом не сходити зі шляху економічних, політичних і енергетичних реформ.

▶ СТОР. 9

Найсуворіший піст — у Страсну седмицю

У вірян східного обряду відучора розпочався Страсний тиждень або Страсна седмиця, коли християни згадують про останні дні земного життя і страждання Ісуса Христа.

Кожен день Страсного тижня називається великим через значимість подій і позначений часом у ревних молитвах і обмеженням у їжі та розвагах. Але найсумніший для християн день року — Страсна п'ятниця, коли було розіп'ято Ісуса Христа. Цього дня і піст особливо суворий.

Цьогоріч свято Великодня для православних і греко-католиків України припадає на 1 травня. 1—3 травня, згідно з розпорядженням Кабміну, визначено вихідними днями.

Уряд спрямує на дороги майже 19 млрд. грн. — В. Гройсман

КОРОТКО

■ На Полтавщині оголосили конкурс проектів розвитку територіальних громад. При цьому кошти з обласного бюджету підтримуватимуть насамперед упровадження енергозберігаючих технологій, поліпшення соціальної інфраструктури населених пунктів, охорону довкілля та розвиток спорту і туризму, **повідомляє наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

■ У понеділок, 25 квітня, майже півтисячі мітингувальників перекрили шосе М-07 Київ — Варшава поблизу пункту пропуску «Ягодин». Люди рухаються переходом, не даючи змоги їхати транспорту. Утворилася черга понад кілометр. У такий спосіб громадяни протестують проти призначення тимчасово виконуючого обов'язки начальника Волинської митниці Олександра Шавлака, **інформує наш власкор Максим СОЛОНЕНКО.**

Андрій ПАРУБІЙ: «Результати вже відчуємо цього року»

Голова Верховної Ради України Андрій Парубій минулих вихідних в інтерв'ю вітчизняним ЗМІ зробив низку вагомих політичних заяв.

Судова реформа

Верховна Рада України повинна остаточно ухвалити зміни до Конституції в частині судової реформи до кінця поточної сесії. Таку думку висловив Голова Верховної Ради Андрій Парубій в інтерв'ю телеканалу «Рада».

«Я переконаний, що по судовій реформі ми повинні вийти на друге читання внесення змін до Конституції до завершення цієї сесії», — сказав він.

Для цього, зауважив А. Парубій, потрібно ухвалити низку законопроектів, які регулюють багато положень змін до Конституції у частині правосуддя.

Як боротимуться з депутатами–прогульниками

Голова Верховної Ради висловився за запровадження жорстких адміністративних заходів до народних депутатів, котрі не відвідують пленарні засідання парламенту.

«Більшість депутатів є дієвими, але є частина, які дуже рідко відвідують свої робочі місця. І очевидно, ми порадилися про це також і з головами і фракцій, і груп, доведеться вживати якісь дії», — сказав він в інтерв'ю телеканалу «Рада».

В інтерв'ю «Подробицям тижня» Голова Верховної Ради підтвердив, що застосовуватиме до депутатів-прогульників адміністративні заходи, що, на його думку, дозволить поліпшити дисципліну і забезпечити проведення ефективних голосувань у сесійній залі.

Для розв'язання цієї ситуації глава парламенту запропонував низку заходів, зокрема: проведення індивідуальних розмов з тими депутатами, які найчастіше не ходять на сесії; публікацію їхніх прізвищ у засобах масової інформації та зняття частини зарплати. «Була колись норма, її потрібно відновлювати — знімати частину заробітної плати за неучасть у сесійних засіданнях, щоб депутати відчували не тільки моральний дискомфорт, а також і матеріальний, якщо без поважних причин не відвідують пленарні засідання», — сказав А. Парубій.

Водночас, на думку А. Парубія, найкращим механізмом є реформування роботи Верховної Ради, яке зможе зробити і більш ефективним графік роботи.

«Зміни до Регламенту, які ми проговорили і опрацювали з місією Кокса, — зазначив він. — Зокрема, передбачається, що буде не два пленарні тижні на місяць, як є зараз, а три пленарні тижні. Але робота в сесійній залі відбуватиметься тільки у вівторок і четвер».

Хто може стати новим Генпрокурором

Голова Верховної Ради в інтерв'ю «Подробицям тижня» заявив, що підтримає кандидатуру Юрія Луценка на посаду Генерального прокурора України. При цьому він зазначив, що закон, який передбачає, що Генпрокурором може бути людина, яка має вищу освіту і не обов'язково юридичну, «не є таким, що ухвалюється під одну особу».

Глава парламенту нагадав, що декілька тижнів тому згідно з вимогами Європейського Союзу парламент ухвалив зміни до Закону «Про прокуратуру», якими було знято норму щодо необхідності п'ятирічного прокурорського стажу для того, щоб стати членом спеціалізованої антикорупційної прокуратури. А. Парубій наголосив, що зняття цієї норми відбувалось відповідно до загальної концепції підбору кадрів: «Щоб ми могли активних, дієвих людей, навіть з АТО, залучати до управління, особливо до правоохоронних органів... Це потрібно для того, щоб у цю закостенілу систему, яка просякнута старими традиціями, прийшла людина збоку, з-поза системи, яка зможе розірвати ті зв'язки, які там утворилися протягом десятиліть. Прокуратура, як і суди, є найбільш корупційною сьогодні у правоохоронній системі».

«Юрій Віталійович пройшов і Майдан, і Революцію Гідності. Він на собі відчув весь каток цієї каральної системи, перебуваючи за гратами, — сказав А. Парубій. — Він один із тих, хто дуже глибоко розуміє процеси, які відбуваються у прокуратурі, як ця система діє і як може знищувати людей. Мій голос буде за нього, бо я переконаний, що він зможе зсередини розірвати цю закостенілу систему».

Коли настане безвізовий режим

Коментуючи рішення Єврокомісії про передачу матеріалів по безвізовому режиму для України до Європарламенту, в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» Андрій Парубій заявив, що ця подія є свідченням того, що Україна не лише на правильному шляху, а і що є достатньо політичної волі, щоб той шлях проходити. При цьому він відзначив, що парламент, уряд разом із Президентом пройшли важливий шлях для підготовки законопроектів по візовій лібералізації і продемонстрували себе як дуже відповідальні партнери. «Наголошую, це були вкрай важкі закони, — сказав А. Парубій. — Згадаймо електронні декларації, спецконфіскацію, інші законопроекти, яким чинили величезний опір. Ми зробили багато фундаментальних речей, особливо в боротьбі з корупцією. Не все ще імплементовано, бо втілення кожної з тих реформ потребує часу, але результати ми відчуємо вже цього року. Фактично ми творимо нові структури».

На запитання, коли можемо очікувати рішення Європарламенту щодо безвізового режиму для України, Голова Верховної Ради відповів: «Думаю, ідеться про кілька місяців».

Пріоритети на найближчу перспективу

Серед пріоритетів роботи Верховної Ради на найближчу перспективу Андрій Парубій назвав сферу безпеки та оборони, виконання плану асоціації між Україною та ЄС, плану Україна — НАТО, який передбачає низку заходів. При цьому він висловив сподівання, що на найближчому саміті НАТО у Варшаві може бути прийняте рішення про посилення фінансової допомоги Україні та підтримку в реформуванні, а також у посиленні обороноздатності.

Голова Верховної Ради також висловив сподівання, що до кінця поточної сесії буде завершено дискусію і ухвалено нову редакцію закону про вибори до Верховної Ради за відкритими списками.

«Будемо намагатися до кінця поточної сесії завершити цю дискусію, — сказав глава парламенту в інтерв'ю «Інтерфакс-Україна». — Я робитиму все можливе, щоб була прийнята концепція закону про вибори за відкритими списками з регіональними округами і з конкуренцією між депутатами від партій».

Перша і головна передумова — сталий режим припинення вогню і безпекові критерії

Початок політичного врегулювання ситуації у Донецькій та Луганській областях можливий лише після виконання та дотримання проросійськими бойовиками всіх пунктів Мінських домовленостей щодо забезпечення безпеки у регіоні. На цьому наголосив Президент Петро Порошенко в інтерв'ю українським телеканалам.

Президент зауважив також, що першою і головною передумовою має бути сталий режим припинення вогню і безпекові критерії, які мають дотримуватися на всій окупованій території. Цю позицію України, за словами П. Порошенка, підтримують і наші партнери у Нормандському форматі та Сполучені Штати Америки.

Глава держави з сумом констатував, що чинна Спеціальна моніторингова місія ОБСЄ не може забезпечити виконання цих пунктів, адже вони неозброєні. Лише посилена місія здатна буде забезпечити врешті стале припинення вогню та безпеку, відведення важкої військової техніки та виведення російських окупаційних військ, відновлення контролю над українсько-російською частиною кордону, переконаний Президент.

«Крім ефективного моніторингу лінії зіткнення задля встановлення реального місця і напрямку обстрілів, порушників режиму припинення вогню, забезпечення можливості швидкого реагування, поліцейська місія ОБСЄ має виставити постійно діючі озброєні пости в місцях відведення важкої техніки та на неконтрольованій ділянці українсько-російського кордону», — підкреслив глава держави.

«Якщо це буде забезпечено, то завдання роботи поліцейської озброєної місії має три етапи. Перший — це безпековий компонент. Другий — підготовка і проведення виборів, забезпечивши вільне волевиявлення громадян... І третє — це забезпечення етапу передачі влади новообраним представникам українського Донбасу», — сказав Петро Порошенко і додав: «По завершенні цього процесу функція місії буде виконана».

Окремо глава держави торкнувся перших кроків нового уряду. Зокрема, він зауважив, що очікує ефективних результатів роботи Івана Міклоша та Лешека Бальцеровича з впровадження реформ в Україні, спрямованих на імплементацію Угоди про асоціацію та наближення нашої держави до критеріїв членства в Євросоюзі.

«Лєшек Бальцерович та Іван Міклош були батьками глибинних економічних перетворень, які вивели Польщу і Словаччину на абсолютно новий рівень, адаптований до входження до Європейського Союзу. Я бачу в очах і пана Лєшека, і пана Івана вогонь і віру в Україну», — сказав керманич.

За його словами, обидва фахівці мають «довіру і завдання Президента», а також відповідний апарат і команду задля реалізації поставлених завдань — створено групу стратегічних радників із підтримки реформ в Україні, яку очолюють Лєшек Бальцерович та Іван Міклош. Глава держави зазначив, що ця група працюватиме на впровадження реформ і на комунікаційну стратегію. Разом з іноземними фахівцями у ній працюватимуть і українські спеціалісти.

Крім того, ***глава держави зазначив, що оптимістично налаштований у вирішенні питання з прийняттям необхідного законодавства та затвердженням нового Генерального прокурора.***

«Парламент знайшов у собі сили сформувати коаліцію, новий уряд. Так само, я переконаний, що Верховна Рада має знайти в собі сили об'єднатися, прийняти необхідні закони, обрати нового Генерального прокурора», - сказав він і додав, що мають бути внесені зміни до законодавства, які дозволять «новим, свіжим, чесним людям прийти до системи прокуратури».

Основне завдання — повернення українського суверенітету на Донбасі

На Запоріжжі — новий очільник обласної державної адміністрації. Представив його особисто Президент Петро Порошенко. Ним став 46-річний Костянтин Бриль. «Генерал-майор Служби безпеки, генерал-майор податкової міліції, державний радник митної служби 3-го рангу, заслужений юрист, кандидат юридичних наук», — пише про нього «Вікіпедія». К. Бриль у статусі в. о. голови ОДА очолює область ще з грудня минулого року.

Під час представлення Костянтина Бриля Президент подякував запоріжцям за один із найкращих в Україні показників призову та мобілізації. Відзначена також робота підприємств оборонного комплексу: «Всім відомі «Мотор Січ», «Івченко Прогрес». Упевнений, що, використавши весь потенціал підприємств, нам вдасться створити новий двигун для українського винищувача власного виробництва. Хочу відзначити, що лише п'ять країн у світі мають можливості створювати літаки, спираючись лише на своє виробництво. Велика частина підприємств Запорізького регіону виробляє продукцію оборонно-промислового комплексу. Ми підтримуватимемо українського виробника через сприятливий режим оподаткування і збільшення заробітної плати працівникам».

Запоріжжя — прифронтовий регіон, тому глава держави не оминув і цю тему: «Для мене, як для Президента, головним завданням залишається повернення українського суверенітету на окупований Донбас, деокупація Криму, і все це ми маємо здійснити дипломатичним шляхом. Впевнений, що так воно і буде», — заявив керманич, виступаючи перед адміністративним активом області.

Торкнувшись теми сепаратизму, Петро Порошенко закликав «випалювати» його на Запоріжжі «розпеченим залізом». Президент поспілкувався з матір'ю та дідусем навічно 23-річного лейтенанта Нацгвардії Івана Гутника-Залужного. Разом із ними, зокрема із 98-річним фронтовиком, полковником Іваном Залужним, він відвідав тимчасовий меморіал загиблим запоріжцям — воїнам АТО у Парку металургів.

Заключним пунктом візиту Президента стали відвідини ДП «Запорізьке машинобудівне конструкторське бюро «Прогрес» імені академіка О. Г. Івченка». КБ, нагадаємо, є флагманом не лише українського, і усього пострадянського авіамоторобудування.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

ФОТОФАКТ

Янез Копач, директор Секретаріату Європейського Енергетичного Співтовариства, Олексій Рябчин, член Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, Олександр Домбровський, перший заступник голови комітету, Геннадій Зубко, віце-прем'єр-міністр України під час засідання круглого столу на тему «Енергетичні субсидії в Україні та перші результати реформи», організованого комітетом спільно з Організацією економічного співробітництва та розвитку.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Більшість депутатів є дієвими, але є частина, які дуже рідко відвідують свої робочі місця

І нині воїни іменують себе холодноярцями

Перший заступник Голови Верховної Ради Ірина Геращенко під час всеукраїнських вшанувань героїв Холодного Яру на Черкащині поклала квіти до могили головного отамана полку гайдамаків Василя Чучупака та пам'ятника старшині армії УНР, авторові роману «Холодний Яр» Юрію Горлісу-Горському.

Виступаючи перед учасниками віче (**на знімку**), парламентарій наголосила, що чорний прапор холодноярських повстанців, на якому їх гарячими серцями було викресано безсмертне «Воля України або смерть!», розвівається тепер поруч із державними стягами по всій лінії розмежування на східному фронті. «Незламність і жертовність захисників молодої Української Народної Республіки двадцятого століття надихає сьогоднішніх воїнів Збройних Сил України у боротьбі проти російсько-сепаратистських загарбників, — наголосила Ірина Володимирівна. — Сьогодні бронетанковий підрозділ полку «Азов» з гордістю носить легендарну назву «Холодний Яр», а на багатьох ділянках фронту воїни різних родів військ іменують себе холодноярцями...»

Під час хвилюючого віче в центрі Мельників, біля меморіалу звитяжцям Холодного Яру, урочисто відкрили новий пам'ятний знак, на якому викарбувані імена братів-отаманів Чучупаків: Василя, Петра, Дем'яна та їх бойових побратимів по крові та духу.

«Цього дня, — поділилася згодом Ірина Геращенко, — на мене чекало надзвичайно важливе, емоційне і вражаюче відкриття. Моя двоюрідна сестра, найрідніша подруга моїх сільських дитячих літ, показала мені свої родинні фотоархіви. На старих світлинах я побачила тих самих людей, що і в книжках про отаманів Холодного Яру. Отже, виявляється, мої далекі родичі є однією з гілок родоводу славної отаманської сім'ї Чучупаків! Скільки найчудовіших днів дитинства я провела у своїх дідуся з бабусею у старовинній Медведівці на Чигиринщині, у сусідній Зам'ятниці зі своєю двоюрідною сестрою і тільки тепер довідалася про причетність мого роду до організаторів повстання у Холодному Яру! Це відкриття вразило мене до глибини душі»...

Разом з Іриною Геращенко квіти до меморіальних знаків загиблим за волю і незалежність країни поклали народні обранці Юрій Левченко, Сергій Мельничук, Олег Петренко, депутат Київради Юрій Сиротюк. На завершення вшанування бійці добровольчих батальйонів за участі десятків молодіжних патріотичних організацій освятили зброю на березі Гайдамацького ставу в Холодному Яру.

Заходи до пам'ятної дати на Черкащині розпочалися в суботу відкриттям монумента «Борцям за волю України» та масовою смолоскипною ходою в обласному центрі. У неділю багатотисячне патріотичне дійство перемістилося в село Мельники, центр повстанського спротиву російській окупації минулого століття та в саме знамените урочище Холодний Яр. Біля тисячолітнього дуба Максима Залізняка, в лісовому хуторі Буда, відбувся фестиваль патріотичної пісні «Холодний Яр-2016». Цьогоріч проходили двадцять перші вшанування героїв.

Ліна ЛЕБЕДЕНКО.
Черкаська область.
Фото Єлени ЩЕПАК.

Про створення Чорнобильської асоціації народних депутатів

На організаційних зборах ухвалено рішення щодо створення Чорнобильської асоціації народних депутатів України.

За 30 років, що минули від дня Чорнобильської катастрофи, в суспільстві помітно зменшилася гострота сприйняття чорнобильських проблем, увага до їх розв'язання, до питань соціальної підтримки ліквідаторів наслідків ядерної аварії та постраждалих від радіоактивного впливу.

Якщо в першому скликанні було 67 народних депутатів-чорнобильців, то у восьмому — лише 14. На жаль, серед них немає професіональних атомників, радіологів, радіогідробіологів, інших фахівців, які добре знаються на особливостях чорнобильських проблем.

В Україні налічується майже два мільйони чорнобильців, серед яких понад 210 тисяч ліквідаторів, а з них кожен четвертий — інвалід. Як відомо, радіаційний вплив порушує імунну систему людини, породжує недуги генетичної системи, що негативно позначається на здоров'ї поколінь українців.

Величезні території, передусім у Волинській, Житомирській, Київській та Рівненській областях, забруднені радіонуклідами, які довго живуть. Радіоактивного забруднення зазнали річки Прип'ять та Дніпро, інші водоймища.

Крім того, варто зважати на те, що чорнобильськими питаннями у Верховній Раді України опікується не лише Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, а ще щонайменше п'ять комітетів.

У зв'язку з цим Ініціативною групою, яка складається з чорнобильців-ліквідаторів, у тому числі з народних депутатів України діючого та попередніх скликань, а також громадської організації «Контррозвідники Чорнобиля» запропоновано створити постійно діючий парламентський орган з народних депутатів-чорнобильців першого—восьмого скликань у вигляді Чорнобильської асоціації народних депутатів, що передбачено статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України».

З'являються нові можливості для організації ефективного парламентського контролю за законами, які приймаються, державними програмами, резолюціями, у залученні до роботи з чорнобильської тематики народних депутатів України минулих скликань, які мають багатий і незадіяний професійний попит, знання, розуміються на специфіці парламентської роботи, що обов'язково повинно позитивно позначитися на роботі Верховної Ради України загалом.

Організаційні збори щодо створення Чорнобильської асоціації народних депутатів України ухвалили рішення:

● підтримати пропозицію Ініціативної групи щодо створення Чорнобильської асоціації народних депутатів України як постійно діючого депутатського громадського об'єднання за участі народних депутатів восьмого та попередніх скликань на підставі законів України «Про статус народного депутата України» та «Про громадські об'єднання»;

● обрати тимчасово виконуючими обов'язки співголови Чорнобильської асоціації народного депутата України Володимира Арешонкова, Віталія Корчика — його заступником;

● призначити тимчасово виконуючими обов'язки керівників асоціації від народних депутатів-чорнобильців першого—сьомого скликань Верховної Ради України народного депутата України другого—четвертого скликань Анатолія Раханського та народного депутата України першого скликання Володимира Слободенюка;

● створити організаційний комітет з підготовки установчих зборів щодо створення Чорнобильської асоціації народних депутатів та розробки установчих документів, головою обрати Володимира Арешонкова;

● організаційному комітету забезпечити підготовку установчих зборів Асоціації, державну реєстрації якої здійснити в липні 2016 року;

● погодитися з пропозицією народних депутатів України А. Матвієнка та В. Арешонкова затвердити це рішення, яке проведено шляхом індивідуального збору підписів, що припустимо у зв'язку з гострим дефіцитом часу та з відсутністю заявлених заперечень від народних депутатів України щодо теперішнього рішення, яке їм роздано персонально;

● ініціативній групі звернутися до апарату Верховної Ради щодо надання приміщення на час організаційного періоду.

Сесію так і не відкрили

Депутати Рівненської облради на сесії 11 березня наполягли на відставці голови Рівненської облради Володимира Ковальчука (фракція Радикальної партії Олега Ляшка). За це проголосували 42 депутата із 46, які отримали бюлетені для таємного голосування. Цього ж дня на сесії головою Рівненської обласної ради обрано Олександра Корнійчука (фракція БПП «Солідарність»): за нього віддали голоси 44 депутати із 47, які взяли бюлетені для таємного голосування.

Володимир Ковальчук звернувся до Рівненського окружного адміністративного суду, який 11 квітня поновив його на посаді голови Рівненської облради. Однак суд не визнав незаконним обрання головою облради Олександра Корнійчука. Відтак на Рівненщині з 12 квітня фактично два голови обласної ради.

Крім того, що Рівненська обласна рада подала в Житомирський суд апеляцію на рішення Рівненського окружного адмінсуду про поновлення на посаді Володимира Ковальчука, вона ще й звернулась до Рівненського окружного адмінсуду з проханням роз'яснити резолютивну частину його постанови від 11 квітня 2016 року, оскільки законодавством не визначено процедуру поновлення на посаді голови обласної ради. У зв'язку із цим незрозуміло, як Рівненській обласній раді виконати постанову Рівненського окружного адміністративного суду. Адже згідно із Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» голова обласної ради може бути обраний або звільнений виключно рішенням сесії ради шляхом проведення таємного голосування.

1 квітня Мін'юст України надіслав роз'яснення, в якому пише: «Відповідно до пункту 1 частини 1 статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що виключно на пленарних засіданнях ради вирішується питання обрання голови ради, звільнення його з посади. Частиною другою ст. 59 цього ж закону встановлено, що рішення ради приймається на її пленарному засіданні після обговорення більшістю депутатів від загального складу ради, крім випадків, передбачених законом».

Ще не маючи роз'яснення Мін'юсту, перший заступник голови Рівненської облради Микола Драганчук підписав розпорядження про скликання 22 квітня 2016 року позачергової сьомої сесії обласної ради сьомого скликання, на якій мали розглянути питання «Про поновлення Ковальчука Володимира Олександровича на посаді голови Рівненської обласної ради сьомого скликання».

Але сесія Рівненської обласної ради не була відкрита. Замість неї пройшли збори депутатів обласної ради. На них депутати від різних фракцій запропонували не розпочинати сесію, а почекати рішення апеляційної інстанції на рішення Рівненського окружного адміністративного суду щодо поновлення Володимира Ковальчука на посаді голови обласної ради. Тим паче що і виконавча служба 21 квітня зупинила виконання рішення Рівненського окружного адміністративного суду до розгляду апеляційної заяви Рівненської обласної ради в Житомирському суді.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ОФІЦІЙНО

Постанова
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Філатова Б.А.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Філатова Бориса Альбертовича, обраного в одномандатному виборчому окрузі №27, Дніпропетровська область, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

**Голова Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.**

м. Київ,
24 грудня 2015 року.
№919-VIII.

Постанова
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Кутового Т В.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Кутового Тараса Вікторовича, обраного в одномандатному виборчому окрузі №151, Полтавська область, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

**Голова Верховної Ради України
А. ПАРУБІЙ.**

м. Київ,
14 квітня 2016 року.
№1104-VIII.

Постанова
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Насалика І.С.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Насалика Ігоря Степановича, обраного в одномандатному виборчому окрузі №85, Івано-Франківська область, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

**Голова Верховної Ради України
А. ПАРУБІЙ.**

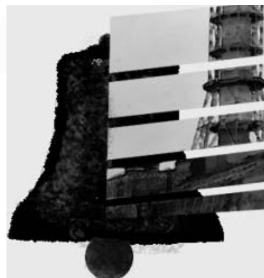
м. Київ,
14 квітня 2016 року.
№1106-VIII.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до Постанови Верховної Ради України від 13 квітня 2016 року №1092-VIII **«Про проведення 18 травня 2016 року парламентських слухань на тему: «Стан реалізації засад антикорупційної політики в Україні»** 18 травня цього року о 15-й годині в залі пленарних засідань Верховної Ради України відбудуться слухання із зазначеної теми.

У роботі слухань візьмуть участь народні депутати України, представники центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, профільних міжнародних організацій, наукових установ.

У Києві в Центральному державному архіві громадських об'єднань України презентували виставку документів, присвячену 30–й річниці аварії на Чорнобильській АЕС. Відвідувачі мали можливість ознайомитися з документами вищих державних органів влади УРСР та СРСР, що відображають перебіг катастрофи на ЧАЕС та її наслідки, *інформує прес–служба Державної архівної служби України*

До 30–річчя від дня аварії на ЧАЕС у Рівненському облмуздрамтеатрі місцеві фотомитці організували виставку за результатами фотосесій у Прип'яті та Чорнобилі, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

Хай хоч тепер його почують люди

ПАМ'ЯТЬ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Геннадій Душейко завжди працював з великим натхненням — з першого дня по завершенню навчання на журфаці Київського держуніверситету. Дебютувавши під час військової служби в тодішній Німецькій Демократичній Республіці на тамтешньому радіо, він згодом потужно заявив про себе в системі Держтелерадіо України — спочатку як радійник, згодом як телерепортер і ведучий «Останніх вістей» та «Актуальної камери», УТ-1, яким віддав 28 літ творчого життя.

«Мирний атом» зробив свою чорну справу і з Геннадієм. Тож, будучи хворим (хоч про те не заручився відповідними документами), Г. Душейко в розмовах із колегами інколи зачіпав ті драматичні події та осмислював їх. Збереглося кілька записів на касеті з його фрагментарними спогадами. Дещиця оприлюднена, але без найбольнішого, чого торкнулися око і серце небайдужого телерепортера — нашого однокурсника.

Усе те актуально й сьогодні. Як пам'ять про незнану в історії людства рукотворну трагедію. Як щира правда про неї. Як засторога прийдешньому. Саме це ми й хочемо донести до сучасників зі спогадів Геннадія Душейка.

Колеги-випускники журфаку КДУ 1972 року.

Геннадій ДУШЕЙКО:
«Мене прорвало через 15 літ»

26 квітня 1986 року я сидів у дворику на Хрещатику, 26, і писав репортаж про черговий здобуток мирного атома — з будівництва Харківської атомної теплоелектроцентралі. Писав звідти вже не вперше, щойно повернувшись із відрядження з Харкова. Писав оптимістично про новітні турбіни для ХАТЕЦ, не відчуваючи ніякої іронії часу. Була гарна погода, і я з добрим настроєм виписував кожен кадр майбутнього телерепортажу, який треба було монтувати для так званого тоді ще кіно. І раптом почувся голос Дусі Колесникової: «Гено! Що ти там пишеш? Хіба не знаєш: зірвалася Чорнобильська атомна!».

Я остовпів. Уважно глянув на колегу і з великим сумнівом став говорити, що такого не може бути. Я допишу цей репортаж. Стільки праці у нього вже вкладено. А в голові вертілося: тільки-но хотів укотре восхвалити нашу атомну енергетику — і раптом така біда...

Нас одразу туди не послали. Хоч я і був репортером «Актуальної камери» та ведучим «Вечірнього вісника». Натомість той, хто командував тоді цими телевипусками, змусив нас ходити по Києву — знімати репортажі про те, що тут усе спокійно. Адже тоді сам Горбачов сказав: «Все спокойно, товарищи. Все спокойно!». От ми й знімали, як спокійно в Києві. Їздили на пляжі — знімали, як там загоряють. Ходили з камерою по місту. То мала бути чесна репортерська робота, як роблять це в усьому світі, скажімо, CNN, BBC та інші, — показати все об'єктивно, без свого ставлення до того. А нас змушували вичавлювати з людей, що все добре. «Ось ми приїхали в Київ... Нам усе тут подобається... У Києві таке чисте повітря...»

Робити це було дуже противно. Дехто нас просто посилав... Люди обурювалися: «Що ж ви показуєте по своєму телебаченню... Невже не відаєте, що трапилося в Чорнобилі?». І нам доводилося опускати очі. Отоді я не витримав і взяв лікарняний. Бо сумління замучило. Було соромно і противно... А тодішнє моє керівництво (не буду називати прізвища) назвало мене дезертиром.

Від того ще больніше стало: який же я дезертир? Ми рвалися в Чорнобиль, а нас не пускали. Кілька колег спробували самотужки, без дозволу нашого начальства, дістатися туди. Їх зупиняли біля Іванкова і відфутболювали назад. Я маю на увазі саме журналістів УТ-1. Керівництво «Актуальної камери» до кінця квітня і в перші дні травня чогось вичікувало. Зате ми широко показували помпезну велогонку вулицями Києва, свято Перемоги — 9 Травня та інші.

Моя душа не могла далі миритися з цим. 13 травня без відома керівництва домовився з начальником нашого Річфлоту Миколою Славовим, щоб він дав нам свій катер-теплохід на підводних крилах — командирський, начальницький. Зібрали кілька журналістів із газет та інформаційного агентства. З телебачення ми були одні: я, Валерій Костилев та звукооператор Андрій. І в такий спосіб ми самотужки туди добралися.

Це був перший у моєму житті справжній репортаж. Ми почали його від київського причалу, де завантажувалися теплоходи і баржі всілякими сипучими та іншими матеріалами, зокрема гравієм. Через Київське море все те прямувало на Чорнобиль. Це нагадувало якусь дорогу життя. Як оту — до блокадного Ленінграда...

Хочу нагадати, що тоді ж Валерій Макаренко, теж самотужки, полетів на вертольоті в Чорнобиль. Ні відряджень, ні наказів, нічого... Лише власна ініціатива та відчуття глибинне, не показне, професійного обов'язку журналіста. Хтось же мав це зробити. Хоча нам казали: «Куди ти лізеш? Ти знаєш, як там страшно і небезпечно». Але ми поїхали. Поїхали, в чому були: легеньких курточках, штанцях, коротше, в цивільному одязі, і висадилися в порту Чорнобиля.

Перші враження були неймовірні. Я подумав, що йдуть зйомки якогось науково-фантастичного фільму про прибульців-інопланетян. Багато що про це нагадувало. Усі ходили в якихось масках та протигазах, в усьому білому, в тапочках... А в нас не було навіть респіраторів. Хоча розуміли: тут, над Чорнобилем, зараз літає вся таблиця Менделєєва. Але ми попрямували до станції.

Дорогою туди ми бачили біля Прип'яті молодих солдатиків. Вони там завантажували у вертольоти доломіт та ще якісь спеціальні матеріали, які пілоти скидали на розверзлий реактор. Поки ті були в повітрі, солдатики лежали на траві й загоряли, один сидів на травичці, яка світилася, їв булочку і запивав молоком... Нерозумні діти нерозумного командира. Але й ми не кращі були. Побачили, як шикарно цвіте бузок, наламали великий букет духмяного суцвіття і поставили в себе в каюті на теплоході. І довгенько нюхали його, ідіоти. Це тепер розумієш, як згодом багато хто казав: без смаку і запаху смерть тут ходила. А ми нюхали все те хоча б що... І всюди там працювали люди....

Це був перший мій репортаж, який зняли на кіно. Ми привезли його, проявили і раділи з того, що вдалося зробити. Такий чистий репортаж. Шкода, що він не зберігся. Наші, хто на Москву працював, порвали його на шматки і негайно відправили туди під своїм іменем. І Москва показала...

Не можу не зазначити, що Москва тоді, в ті дні, демонструвала всю свою зверхність, безцеремонність і нахабність як до України загалом, так і до наших журналістів зокрема. Це яскраво демонстрували тамтешні колеги, зокрема Саша Крутов і Губарєв із Центрального телебачення, які працювали на програму «Время». Хоча Саша Крутов — нормальний професіонал. Але ота амбітність московська... бачення нас другосортними дозволяли йому брати наші матеріали, які так важко добувались нашим здоров'ям, і відправляти на Москву під своїм прізвищем.

Ми про це знали і було дуже образливо. Ті хлопці робили собі імідж і кар'єру. Бо ж потім із гіркотою ми читали в «Известиях»: він — герой чорнобильський! Українське телебачення мовчить, нічого не розповідає. Про все... Україна дізнається з новин програми «Время». А це ж були наші матеріали, які ми крутили в себе на УТН (тоді вони називалися «Актуальна камера»). Москва ж давала їх під уже згаданими мною прізвищами.

Часом доходило до анекдотів. В одному з московських матеріалів прочитали: «...И вот на заседание правительственной комиссии ворвался наш герой-репортер Александр Крутов со стрекочущей телекамерой...». Далі можна було не читати, а лише реготати. Бо й діти знають, що відеокамера не стрекоче, вона абсолютно безшумна. Уже тоді мені стало очевидно, куди надалі, в який бік подме вітер масової пропаганди.

А тепер про один курйозний випадок, який свідчив тоді про рівень нашої обізнаності щодо наслідків тої біди та можливого її упередження. Коли ми завершили зйомки в Чорнобилі, а колеги відписалися та нафотографували для своїх видань достатньо знімків, наша група тією ж «Ракетою» Річфлоту поверталася Київським морем до Києва. Відправляючи нас звідти, фахівці, оглянувши наш спецодяг, порадили побільше прогулюватися на верхній палубі, щоб хоч трохи вивітрилися з того одягу нукліди. Ми знали про них, але не розуміли ще їхньої дії. От і «вивітрювали» їх з наших легеньких курточок і штанців. І коли, здавалося, з нуклідами вже покінчено, я спустився в каюту і за якусь мить відчув, як страшенно запекло в суглобі саме на рівні закоченого рукава моєї плащівки. Ну, думаю, все: почалося... Дістала мене радіація... Уже дає знати про себе променева хвороба. Машинально скинув курточку і щосили трусонув нею, щоб позбутися в закоченому рукаві небезпечних нуклідів. А звідти, з пропеченої дірки, випав чийсь недопалок, якого вітром на верхню палубу закинуло мені в рукав... Отой бурий знак на суглобі — перша, але далеко не остання відмітина на моєму тілі про зустрічі з Чорнобилем під час біди.

У кожного з наших чорнобильських побратимів, хто чесно там відпрацював, заробив, а не дістав посвідчення ліквідатора, є найпам'ятніший для нього там день. Чи ніч... Чи година, або навіть кілька хвилин. І саме такі хвилини я пережив з уже покійним, на жаль, чудовим телеоператором Валентином Юрченком, коли ми знімали найжахливішу, мабуть, подію — зведення саркофага внизу, під самим блоком. Стіну, яка відсікала аварійний четвертий блок від третього. Звести її мали у стислі строки.

Це було в підвалі. Ми зайшли туди з дозиметром, поставили камеру і стали знімати. І бачили, як за лічені хвилини туди забігали військові будівельники — партизани, як їх називали. Хапали перфоратори, відбійні молотки,.. їм подавали туди якісь суміші і вони зводили стінку. Дві-три хвилини роботи і вони кидали все й вибігали. Забігали наступні і продовжували роботу.

Ми стояли під стінкою, захищені трохи, і все те бачили. Як сказав дозиметрист, нас ще й стеля трохи захищала. Тож ми зняли респіратори і смалили цигарки. Я сів на свою улюблену чорну папку, яка пройшла зі мною крізь усе журналістське життя, і робив записи. Записував і точили ляси. Похопилися, коли на дозиметри глянули: Боже ж мій! І бігом звідти. А коли заміряли бета-випромінювання, стало страшно. Нас змусили зняти із себе все те, що нам видали: білі штани, куртки, шапочки і взуття.

Валя Юрченко був у своїх улюблених старесеньких і розтоптаних кросівках. Коли ми йшли у підвал, він не поміняв їх на видані тапочки. І тепер змушений був зі сльозами на очах розпрощатися з ними: на них 10 рентгенів було. Десь на небезпечний шматочок наступив. Усе те наше вбрання кинули в бачок для знешкодження. Ми лишилися в одних білих кальсонах. І в тому вигляді нас, як арештантів, міряли, що ми нахапалися. Аж потім переодягли і відпустили до Києва.

Я ніколи не забуду Валю Юрченка. Як він працював з камерою, ні на що не оглядаючись. Добродушний, покладистий... Він для мене у ті хвилини був зразком телевізійника з хорошою реакцією за певних обставин, умілим трудягою-оператором, зваженим і безстрашним. Ото він, мабуть, і першим із наших усіх телеоператорів, які чесно відпрацювали в чорнобильському пеклі, пішов із цього життя...

...На перше жовтня 1986 року було призначено пуск першого енергоблока. До того зробили дезактивацію в реакторному залі. Наїхало багато журналістів. Вони заповнили весь блок щитового управління, в якому перед головним пультом управління протягли червону стрічку. Як і все тоді, це теж робилося з помпою.

Ми з Юрою Жуковим, телеоператором, теж прибули туди. І, як усі, чекали на ту подію мало не добу. Бо щось там ще перевіряли. І того ж дня було заплановано скидання з даху останніх уламків небезпечних твелів. Щоб можна було сказати, що не таке вже заражене приміщення самого корпусу Чорнобильської АЕС. Отож і ми вирішили піти туди, на дах, подивитися і зняти, як це робитимуть.

Зібрали нас кілька чоловік для тої роботи. У Юри Жукова був БЕТАКАМ, а в Юри Бордакова — громіздка ЯКАГАМА, з якою швидко по східцях через завали на дах не вибратися. Жуков передумав дертися туди, бо там було 20 чи більше рентгенів, тож Бордаков (телеоператор) попросив у нього камеру. І ми з ним полізли на дах.

Перед тим генерал Тараканов зібрав курсантів двох передвипускних курсів Львівського пожежного училища. Усі вони стояли перед ним у спеціальних фартухах, спеціальних респіраторах і з шоломами, рукавицями і лопатами. Останній раз він каже: хлопці, вам да-

Телеоператор Борис Березка, журналіст Геннадій Душейко і звукорежисер Олександр Опанасенко.

Москва тоді, в ті дні, демонструвала всю свою зверхність, безцеремонність і нахабність як до України, так і до наших журналістів

ється 40 секунд, щоб вибігти, набрати лопату, скинути залишки тепловиділяючих елементів у провалля, скинути й лопату і геть назад. За першим усе те повторює наступний. І так далі...

Звичайно, все те ми хотіли зняти. Тож Юра спочатку зробив панораму, потім сконцентрував погляд камери на шеренгу хлопців. Бо мали писати: зараз вони ідуть на дуже ризиковану операцію. Адже ніколи і ніхто у світі не робив ще чогось подібного. Ми знімали їх, але бачили тільки очі, що блищали з-під респіраторів. А що в них на обличчях — невідомо. Тож генерал Тараканов попросив одного з курсантів: «Старик, ну сними хоть маску. Пусть мама увидит...».

Це був симпатичний руденький хлопчина з голубими очима. Він зняв маску, усміхнувся, помахав рукою: «Мамо, все буде добре!». Одягнув маску і вони пішли... Ми зняли ті кадри. Я певен, вони стали історичними. І, мабуть, досі в усьому світі вибігають з лопатами, кидають смертоносні уламки в провалля і поступаються місцем іншому.

Згодом виявилося, що той хлопчина, який, відкривши обличчя, гукнув мамі, що все буде добре, повторно не щільно одягнув респіратор. І коли вибіг на дах з лопатою, ту маску зірвало поривом вітру. Тож він змушений був під час тієї роботи бодай один ковток повітря піймати...

Десь через півроку я зустрів його в одному з чорнобильських госпіталів. Він був худий, просто висохлий. Лікарі сказали: у нього променевий гепатит. Він помирає. Його давно вже немає на світі... Ось така історія... Навіщо був потрібен той кадр? Хто знав... А він же сказав мамі, що все буде добре...

Згадуючи все те, не можу не сказати про цензуру. Вона була. Жорстка і всім зрозуміла, бо її ніхто не приховував. Нам категорично було заборонено називати в репортажах із Чорнобиля абсолютну величину опромінення в берах, рентгенах, бета-випромінюванні. І жодних там гама-альфа... Ніз-зя... Не можна було називати конкретні об'єкти, кількість людей... Усе було, як на війні. Але не це було найбільш небезпечним для правдивої інформації, для об'єктивності. Найбільше обурювала цензура політична. І це в час, коли ми тільки-но навчилися вимовляти слово «плюралізм», від якого ще язик заплітався. І про що не бажала чути цензура. Навіть про те, що для всіх уже було очевидним.

Скажімо, коли ми поверталися першого разу з Чорнобиля, нас вразила порожнеча на Київському морі: ніяких рибалок на човнах чи пасажирських суден. Лише баржі з гравієм, піском та глиною, які прямували на Чорнобиль. От я й написав у репортажі: «Мертвою пусткою віє...». Та ще щось подібне додав. І все те викреслили, зняли... Ніякої мертвої пустки. Нічого наганяти... Коротше, все в руслі бачення Генсека: «Все хорошо, товарищи. Не надо!». Натомість схвально сприймався верхами всілякий безумний кураж. Як того генерала, що спровокував хлопчину на «все буде добре, мамо», чи...

У той день, коли курсанти-пожежники зі Львова скидали з даху електростанції залишки смертоносних твелів, комусь прийшло в голову підняти над вентиляційною трубою ЧАЕС червоного прапора. Звичайно, ми все те зняли. Я з Бордаковим з даху, а Жуков з Костіновим — з вертольота. Зняли детально. Як один із тих хлопців обв'язався прапором, інший притиснув до себе древко і вони подерлися на вершечок труби.

Потім ми запитали тих хлопців: що спонукало їх на такий ризикований крок. Відповіли: кураж! Мовляв, у той день усім чогось не вистачало. Люди були доведені... От і надумали підняти настрій. Всім куражу. І справа не в совковому мисленні. Просто так треба було. Вони й зробили це добровільно. Як оті, хто штурмував ворожі бастіони чи перший вривався на визволену територію. А тут от-от мав відбутися урочистий пуск першого енергоблока, що й сталося через якихось дві години після підняття прапора.

Станція почала давати струм! ЧАЕС увімкнена в єдину енергосистему! Це подія міжнародного значення! Саме такі чи схожі заголовки вже було накидано в блокноти і надиктовано на записуючу апаратуру. Що зробили і ми, телевізійники УТ-1. Я швидко, так, як міг, начитав усе на станції і бігом до начальства — заступника комісії з ліквідації аварії Семенова. Бо голова комісії Щербина

Телеоператор Михайло Лебедєв і журналіст Геннадій Душейко.

перебував у ті дні в Москві. Випросив у Семенова вертоліт. Уже був темний вечір, а такої пори вертольоти з Чорнобиля на Київ не літали. Але екіпаж хлопців-афганців дістав дозвіл на виліт. Ще б пак! Така подія! Чекає Київ! Чекає Москва! Весь світ чекає!

Я подзвонив заздалегідь у Москву, притиснув касету, як щось найдорожче, до грудей і ми полетіли. Згаданий уже Крутов тоді був у Москві, тож програма «Время» чекала цього історичного матеріалу. Для того навіть відкрили релейний канал Київ—Москва. Коли ми прилетіли в Жуляни, програма «Время» вже розпочалася. А нас в аеропорту чекала машина голови Держтелерадіо Миколи Охмакевича, а далі — готова до роботи студія на Хрещатику, 26. Ми вскочили в апаратну, мов якісь привиди — в недезактивованих білих костюмах, ніби з госпіталю.

Хвилюючись, як ніколи, заправили касету. А тут і Крутов вийшов на зв'язок:

«— Гена! Ну что? Получилось?

— Да! Получилось!

— Все! Принимаем! Рассказывай, как там и что!

— Загоняем!

— Отлично, старик! Волосы дыбом! Неужели это все так и было? Ты что! Это гениально! Это шедевр! Все будут потрясены! Счас... Программа «Время»! Мы там оставили место!»

Фу... Слава Богу! Перевели подих, вмикаємо програму «Время». В ефір іде: та-та-та... А счас... Нема-нема... Нема-нема... «А счас вот сообщение из Киева, с Чернобыля...» Якісь давні кадри... Щит управління станції... Не те щось... І голос Крутова: «Вот продолжаются физико-технические эксперименты на Чернобыльской электростанции... Ля-ля-ля... тополя... і все. І жодного слова, жодного нашого кадру. Ми приголомшені... Дзвінок з Чорнобиля: де передача? Ми ж вам вертоліт давали... Весь Чорнобиль дивиться! Тисячі людей! Де матеріал?

Я не знав, що й казати. Лише повідомив: у Москву його відправили. А тут і Крутов вийшов на зв'язок і пояснив: усе робилося по інстанції. Начальство телебачення доповіло про матеріал з Києва Щербині, а той — Горбачову. Ну а той: «как это? Кто это там спешит поперед батьки в пекло? Как это без меня пустили станцию? Запретить!». Ну а нижча інстанція ніби додала: «мы вам еще покажем, Душейко и Крутов... Будете наказаны».

«За що?» — подумалося мені. — Ідіотизм... Дебілізм... Цензура... Яка значно небезпечніша заборони давати абсолютні величини опромінення, в яких ніхто ні бельмеса...

Того вечора 1 жовтня 1986 року в мені щось надломилося. Я був просто спустошений. Потім я показував шматками всі ті епізоди Крутову. Він підтвердив: за таких обставин не можна було давати... Далі, коли приїхав Щербина. А потім станцію ще раз закрили і відкрили після якихось доробок. Знову повідомляли... Але вже без мене. Я перестав туди їздити. Бо на багато років у душі залягла якась чорна дірка... Провал... Не міг і не хотів я туди більше їхати... Правда, все-таки довелося ще побувати там, коли працював в інформагентстві «Чорнобильінтерінформ». Але то вже була не та... не репортерська робота...

Більшість із того, що я оце розповів, мало кому відоме. Воно не звучало ніде в ефірі, не оприлюднено в газетах чи журналах. Мені не хотілося згадувати про те. Хіба що інколи десь так — за столом, у вузькому колі друзів. А на широкий загал не виносив. Хоча й просили мене: напиши. Опублікуємо...

Мене прорвало через 15 літ. Саме до 15-річчя Чорнобильської трагедії на нашому телебаченні готувалася велика програма. Зібралися мої чорнобильські побратими, хто чесно працював там у ті страшні дні. Зібралися в студії на УТ-1, де народжувалась і нажила слави «Актуальна камера», де я власне, провів свою молодість, кращі роки творчого життя. Але на те зібрання мене не запросили. А перед цим було розформовано об'єднання «Громада», де я працював. Розформовано президентом Національної телекомпанії — паном відомим, прізвище якого навіть не хочеться згадувати. Як не згадують у Центральній Америці Колумба, котрий приніс туди стільки нещасть для аборигенів.

Передачу з того зібрання я дивився вдома по телевізору. Був схвильований: все-таки побратими зібралися, з якими не раз бував у тому пеклі. Є що згадати. Навіть чарку налив, поставив перед собою, щоб пом'янути... Бо ж мало згадати всіх: живих і тих, хто не дожив до того 15-річчя.

Не згадали... І я подумки запитував їх: «Валеро... Гришо... Що ж це таке? Ми ж там разом були... Пашо... Наташо... Невже про мене геть зовсім забули?».

Переглянув ту передачу і не витримав... Подзвонив одному, а той трубку кинув. Ну хіба не козел? Додзвонився до іншого, а він і каже: «Гено! Ми про тебе весь час згадували. Постійно... Різні епізоди...».

Потім дізнався, що той пан — президент телекомпанії — наказав усі згадки про мене вирізати, що й було зроблено під час монтажу передачі. От і вийшло, як у Шевченка: «Ніхто не гавкне, не лайне, так наче й не було мене...».

А я ж там був. І не раз, і не два. І не завжди екіпірований. Та хіба ж тільки я... Часом на всіх спецодягу не вистачало. Он на одній із фотографій нам грамоти вручають. Це там, на станції... Забув, з якої нагоди. Стоїмо веселі, хто в чому, ніби на Хрещатику. І ніхто не звернув увагу на ту браваду, що нехтувала навколишню небезпеку...

Було, було... Кожна зйомка тоді супроводжувалася якимось хлоп'ячим зухвальством. Частогусто не завжди розумним чи поміркованим. Бо то було ще й якесь професійне змагання: хто перший... Хто яскравіший кадр піймає... Гасали в Чорнобиль навввипередки. Приїхали, відписалися, змонтували, дали хутенько в «Актуальну» і наступного дня знову шлях на Чорнобиль лежав. Часом робили це через «не можна». Бо не можна було так часто їздити у відрядження. Та ще й такі, щоб походити там, роздивитися, що і як... Кожен із нас вихоплював просто «з печі» оті гарячі цеглинки — фрагменти образу біди і тих трудових буднів — подвигу ліквідаторів, які прагнули якнайшвидше приборкати розгул ядерного монстра, внести спокій у серця не лише українського люду, громадськості, яка хотіла бачити все те на екрані телевізора. От ми й старалися. Сьогодні, скажімо, я, завтра Паша чи Валерій. Старалися-змагалися в оперативності. Та в наближенні до того пекла. Щоб в якійсь екстремальній ситуації знайти найкращу, свою точку зйомки і подати рукою оператору знак готовності, щоб потім з екрана люди почули: «Ось тут я стою за два кроки від...». Ось чого ми хотіли добитися. Ось яким було те хлоп'яцтво і бравада куражу.

Нині згадуєш усе те і думаєш: Боже, як же тоді шарахало по нашому здоров'ю. То потім усе те ми відчули. То коліна дали про себе знати, то суглоби: інколи на милицях доводиться ходити. У моїх суглобах не бракує добра з таблиці Менделєєва. Тепер розумію. А тоді... Їздили... Жартували... Навіть кепкували один з одного. Але то були елементи здорового суперництва і професійної чесності.

Часом заходить мова про статус ліквідатора, про якісь нагороди. Що тут сказати. Усе те робилося за старою, совковою системою: списки складалися десь там, у кулуарах. Не скласти їх не можна було: закон спеціальний прийняли, щоб надати статус усім, хто там працював. Інша справа з нагородами. Ось тут і гадали: що і кому дати. Писарю, скажімо, треба медаль... Валерію — теж... А Душейку і грамоти достатньо... Чи навпаки. Тут не забували про службовий ранжир та хто до кого стелився.

Хіба ж ми не знаємо, які тоді рознарядки існували. Відзначився в соцзмаганні якийсь колектив — і пішло-поїхало: директору — орден Леніна, головному інженеру — Жовтневої Революції, а роботягам — кому «Знак Пошани», а кому і почесної грамоти достатньо. Так і з багатьма чорнобильцями вийшло. Дехто посвідчення випросив. Комусь липові документи допомогли. А хтось просто купив його. Дехто далі Іванкова не був, але став ліквідатором першої категорії, а відтак — інвалідом другої групи. З глузду з'їхати. І псевдогероям не соромно дивитися в очі тим, хто справді позбувся в Чорнобилі здоров'я.

Серед тележурналістів такі випадки — рідкість. Бо ніхто в одиночку туди не їздив, тож обдурити не можна. Та й товар лицем треба було показати, незважаючи на те, були чи ні в тебе відрядження. Мені за моє посвідчення другої категорії не соромно. Воно підтверджене багатьма штампами і печатками чорнобильських лікарень...

Варто згадати, що дехто заробив ті документи вже аж коли ЧАЕС утихомирили і там було безпечно працювати. Нашому братові часом усілякі оказії допомагали. Маю на увазі хоча б приїзд із концертом у Чорнобиль Алли Пугачової. Її супроводжувала велика телегрупа: ПТС, освітлювачі, редактори... Через роки дізнаюся, що вони — ліквідатори першої категорії, а отже, в них друга група інвалідності. Такої честі удостоїлися, як стало відомо, барабанщик примадонни та весь гурт дівчат з її підтанцювки. Отакий ідіотизм...

За 28 літ роботи в системі Держтелерадіо України я набачився всілякого ідіотизму доволі. Але руки з мікрофоном не опускав. Бо щоразу перемагала любов до професії, без якої я себе не уявляв...

2004 рік.

Підготував Микола МАХІНЧУК.

Фото надано автором.

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Наше перше побачення. Весна 1986 року.

Ми стоїмо під квітучою абрикосою на Андріївському узвозі. Гека (Геннадій Костянтинович Душейко) освідчується мені під акомпанемент відкоркованого брюту...

І на цей кольоровий кадр пам'яті наповзає чорна хмара — 26 квітня...

Чорнобиль

Його майже щоденні поїздки до Чорнобиля і мої благання не їздити туди так часто, а хоча б у чергу з усіма...

І його жорстка відповідь:

— Я ЖУР-НА-ЛІСТ! Це мій професійний обов'язок!

— Тобі дадуть за це медаль, яку ти повісиш хіба що на п'яту точку, бо її ніхто, чуєш, ніхто і ніколи не захоче бачити!

Якби він послухався тоді, то зараз був би поряд зі мною, зі своїми друзями... Не було б тих нескінченних ін'єкцій, пігулок, лікарень і не тільки фізичного, а на додачу ще й душевного болю від невдячності та образ усіляких чинуш-боягузів...

«Нині згадуєш усе те і думаєш: Боже, як же тоді шарахнуло по нашому здоров'ю. То потім усе те ми відчули. То коліна дали про себе знати, то суглоби: інколи на милицях доводиться ходити. У моїх суглобах не бракує добра з таблиці Менделєєва» (Гека).

«Мені за моє посвідчення другої категорії не соромно. Воно підтверджене багатьма штампами і печатками чорнобильських лікарень...» (Гека).

***

Після смерті Геки мені порадили відправити документи до центральної міжвідомчої експертної комісії МОЗ та МНС України (з встановлення причинного зв'язку хвороб, що призвели до інвалідності та смерті, з дією іонізуючого випромінювання та інших шкідливих чинників унаслідок аварії на Чорнобильській АЕС).

Майже місяць збирала ті кляті довідки: в морзі, поліклініці, нотаріуса і таке інше. Збирала не заради мізерних пільг, а заради світлої пам'яті про справжнього чорнобильця-журналіста Душейка Геннадія Костянтиновича.

Навіть додала копію Почесної Грамоти Президії Верховної Ради Української РСР.

Тов. Душейко Геннадій Костянтинович

За самовіддану роботу по ліквідації аварії на Чорнобильській атомній електростанції та усуненню її наслідків

ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Указом від 30 грудня 1986 р. нагороджує Вас

ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ

30 грудня 1986 р. № 22619

«За самовіддану роботу по ліквідації аварії на Чорнобильській атомній електростанції та усуненню її наслідків нагородити тов. Душейка Геннадія Костянтиновича.

30 грудня 1986 р. №22619».

Звісно, що цю нагороду він отримав не за гарні очі, а за те що був у тому чорнобильському пеклі у найстрашніші дні.

***

І от висновок центральної міжвідомчої експертної комісії за підписом голови комісії В.О. Сушка:

«Захворювання, що призвело до смерті, — загальне, з роботами по ліквідації аварії на ЧАЕС, не пов'язане».

А ці «експерти» стояли з ним під стіною четвертого блока? А ці «експерти» скидали з даху першого блока уламки небезпечних твелів?

Чому в усі часи покидьки «мають» героїв?

І навіть після смерті знущаються над світлою пам'яттю про них?!

Тамара, дружина Г. Душейка.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 76 (6330)
ВІВТОРОК, 26 КВІТНЯ 2016

Трагедія, відображена в документах

«На Чорнобильській атомній електростанції сталася аварія, пошкоджений один із атомних реакторів. Вживаються заходи з ліквідації наслідків аварії. Постраждалим надається допомога. Створена урядова комісія». Саме із цього короткого повідомлення Ради Міністрів СРСР, опублікованого аж на третій день після аварії 29 квітня 1986 року в газеті «Правда України» (до того ж у нижньому куті на третій сторінці), мільйони українців дізналися про страшну катастрофу.

А в цей час країна традиційно готувалася до першотравневих свят, про скасування яких не могло бути й мови. Не відмінили також і 39-ту велогонку Миру, що стартувала 6 травня 1986 року в Києві. Отже, в ті весняні дні життя Української РСР плинуло своїм звичним руслом, і лише з часом очевидці тих подій усвідомили та зрозуміли загрозу, що нависала над кожним із них.

Проте й до сьогодні залишається без відповіді низка запитань про Чорнобильську катастрофу. І шукати правду необхідно в архівах, де зберігаються документи, які дають змогу відтворити кожен день після аварії, дії органів влади з її ліквідації, позицію керівництва країни, настрої населення тощо.

До 30-ї річниці аварії на Чорнобильській АЕС Державна архівна служба України підготувала виставку документів Національного архівного фонду України «Чорнобиль: трагедія, відображена в документах», яка відкрилася 25 квітня в Центральному державному архіві громадських об'єднань України в Києві. Виставка підготовлена на основі документів Центрального державного архіву громадських об'єднань України, Центрального державного архіву вищих органів влади та управління України, Центрального державного кінофотофоноархіву України імені Г. С. Пшеничного, Галузевого державного архіву МВС України, Галузевого державного архіву СБУ, державних архівів Київської, Житомирської, Львівської та Рівненської областей.

Документи та фотографії дають можливість відтворити події 30-річної давності й розповідають про життя міста атомників Прип'яті до аварії, події перших годин та днів після аварії, наступні дії з ліквідації її наслідків. Вони дають екскурс в історію Чорнобиля від квітня 1986 року до 2000-х років і містять інформацію про радіаційний рівень та дозові навантаження, морально-психологічний стан населення; розселення і працевлаштування, медичне і побутове обслуговування громадян, евакуйованих із зони Чорнобильської АЕС; проблеми, які виникали під час ліквідації наслідків аварії, та вирішення питань щодо соціального захисту ліквідаторів, їх нагородження, а також вшанування пам'яті загиблих тощо.

Першою задокументованою звісткою про катастрофу було повідомлення директора Чорнобильської АЕС Віктора Брюханова в Київський обласний комітет Компартії України та, відповідно, повідомлення секретаря Київського обкому Григорія Ревенка в Центральний комітет КПУ:

«26 апреля 1986 года в 1 час 25 минут произошел взрыв на энергоблоке № 4 Чернобыльской АЭС им. В. И. Ленина в Киевской области в период подготовки блока к плановым ремонтным работам.

В результате взрыва произошло обрушение крыши и стен верхней части реакторного отделения, а также частично покрытия машзала. В районе взрыва возник пожар, который в 4 часа 50 мин. локализован, а в 6 часов ликвидирован подразделениями пожарной охраны.

В период аварии на станции находилось около 200 человек обслуживающего персонала. 9 человек из них получили ожоги различной степени. Один человек (фамилия не установлена) в 6.00 скончался в медсанчасти, 3 человека находятся в тяжелом состоянии. Кроме того, в медсанчасть доставлены на обслуживание 34 человека, принимавших участие в ликвидации пожара (из них 9 человек — работники пожарной охраны). На 8.00 не установлено местонахождение старшего оператора реакторного цеха Ходемчука В. И. (Валерій Ілліч Ходемчук — перша жертва аварії, загинув 26 квітня 1986 р.).

Селяни прощаються з рідними домівками.

В 3 часа уровень радиации в городе составлял 4—14 микрорентген в сек., к 7.00 он снизился до 2—4 мкр/сек.

В непосредственной близости от места аварии — до 1000 мкр/сек. В связи с аварийной обстановкой на 4 энергоблоке остановлен энергоблок № 3. Энергоблоки № 1 и № 2 работают в нормальном режиме.

Причина аварии и материальный ущерб устанавливаются правительственной комиссией.

Обстановка в г. Припять и прилегших населенных пунктах нормальная. Уровень радиации контролируется.

ДИРЕКТОР ЧАЭС В. П. БРЮХАНОВ».

Звичайно, масштаби аварії передбачити було неможливо. В той час, коли в столиці України тривали багатолюдні першотравневі мітинги, за 110 кілометрів від Києва розпочалася «боротьба з атомом». Компетентні органи намагалися зорієнтуватися щодо можливої шкоди здоров'ю людей від суттєвого підвищення радіаційного фону.

Не уявляло про небезпеку і непоінформоване населення. Після першого короткого повідомлення про аварію, що вийшло 29 квітня в газеті «Правда України», а в усіх інших центральних газетах УРСР і СРСР навіть 30 квітня, і то не на перших шпальтах, інформація в пресі виходила дозовано і коротко. У людей виникало безліч запитань, відповіді на які, на жаль, вони не мали, а часто й компетентні органи не були готові відповісти. Ось як про це повідомлялося 30 квітня відділом організаційно-партійної роботи ЦК КПУ: «От трудящихся поступают вопросы: авария — это головотяпство или диверсия? Каковы причины случившегося? Как могли компетентные службы недосмотреть и допустить человеческие жертвы, выбросить миллионы рублей на ветер? Какой размер ущерба от аварии? Будет ли в дальнейшем работать АЭС? Удалось ли локализовать процесс распада радиоактивных веществ? Влияют ли последствия на окружающую среду Киева и близлежащих районов? Появилась ли радиоактивность в Киеве? Какая часть республики охвачена радиацией? Обнаружены ли продукты радиоактивного распада в выпавших 26—27 апреля т. г. осадках? Можно ли пользоваться питьевой водой или надо употреблять только минеральную? Разрешается ли купаться или ловить рыбу в р. Днепр, на притоке которого расположена АЭС? Можно ли детям находиться вне зданий? Почему людей эвакуировали из г. Припять не сразу, а через сутки? Есть и такие высказывания: «Надо иметь головы на плечах, да еще с мозгами, чтобы построить такое «чудо» возле самой столицы» (Киевская область)».

Лише 9 травня в центральних українських газетах було надруковано рекомендації Міністерства охорони здоров'я УРСР стосовно дій населення. Проте ситуація не змінилася. Так, 12 травня той же відділ ЦК КПУ повідомляв: «В ходе откровенных бесед в трудовых коллективах рабочие и служащие высказали свое мнение по жизненно важным вопросам. Многие считают, что информацию об обстановке надо было передать раньше, еще накануне 1 Мая, рассказать о профилактических мерах (употребление воды, молока, хлеба, овощей, лекарств и т. д.). Часто задается вопрос: почему киевляне не были предупреждены о повышающемся уровне радиации 1—3 мая? Люди спрашивают, как отражается на здоровье даже взрослого человека малая доза радиации, повысится ли заболеваемость раком на Украине, особенно в Киеве? Когда снизиться радиация до первоначального уровня? Почему не сообщается об уровне радиации у нас? (Волынская, Ворошиловградская, Днепропетровская, Ивано-Франковская, Черниговская, Житомирская, Сумская области). Чем объяснить различия в сообщениях программы «Время» и газет об уровне радиации? Людям нужна более оперативная и конкретная информация о состоянии метеорологических условий в городе Киеве и области.

Если радиационная обстановка в городе благополучная, то почему, все же, занятия в школах для учащихся 1—7 классов сокращены на 10 дней? Почему завершение занятий до 15 мая не распространяется на учащихся 8—10 классов, ведь они тоже дети? (...)

Сообщалось, что хлеб будет продаваться только в целлофановых пакетах, но этого не делается. Почему в магазинах не стало детского питания? Поступают предложения о продаже овощей непосредственно на предприятиях. Как должна производиться дезактивация садовых участков и определяться пригодность выращенных на них овощей?

Поступают и такие вопросы: когда жители г. Припять, Чернобыля смогут вернуться домой? В чем причина медлительности службы гражданской обороны? Где уж, как не здесь, она должна была проявить свою боеготовность? Почему на строительных площадках города не хватает дозиметрических приборов?».

Для організації та керівництва роботами з ліквідації наслідків аварії 26 квітня 1986 р. розпорядженням Ради Міністрів СРСР було створено Урядову комісію СРСР з ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, яка постійно працювала безпосередньо на місці аварії. Від 3 травня в Україні почала діяти Оперативна група Політбюро ЦК КПУ з питань, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварії на ЧАЕС. Зокрема, остання вирішувала питання з організації евакуації населення з небезпечних зон, його розміщення, працевлаштування та соціально-побутове забезпечення, з медичного спостереження та обслуговування населення, оздоровлення дітей; здійснювала контроль за станом навколишнього середовища та запровадження необхідних заходів з його нормалізації, за якістю води та продуктів сільськогосподарського виробництва; займалась оцінкою ситуації, що склалася в Києві, Київській області та інших регіонах республіки тощо.

Як свідчать документи, першочерговим завданням було евакуювати населення з радіаційно забрудненої зони. Зокрема, згідно з повідомленням міністра внутрішніх справ УРСР Івана Гладуша в Центральний комітет КПУ, евакуація жителів м. Прип'яті розпочалася 27 квітня о 14-й годині, а завершилася о 18-й. Всього було виселено 44 460 осіб. За місяць після аварії, за даними Управління охорони громадського порядку МВС УРСР, із 63 населених пунктів Чорнобильського та Поліського районів Київської області, що найбільше постраждали від аварії, було виселено 89 360 мешканців.

Розповідають документи й про перші кроки на шляху соціального захисту даної категорії населення — розселення на новому місці, працевлаштування, відшкодування матеріальних збитків, будівництво нового житла тощо. Є серед них і свідчення про бажання переселенців повернутися до рідних осель. Дехто з них самовільно повертався до покинутих сіл, комусь пощастило реевакуюватися до попереднього місця проживання, для багатьох інших це залишилося нездійсненою мрією. Багато спустошених міст і містечок, сіл та селищ, що увійшли до зони відчуження, і сьогодні залишаються мовчазними свідками величезної трагедії людства.

Цікавими є й документи про реакцію міжнародної спільноти на Чорнобильську катастрофу та позиція керівництва держави щодо її інформування з проблем ліквідації наслідків аварії. З перших днів після аварії до міністерств закордонних справ СРСР та УРСР почали звертатися посли та представники іноземних держав щодо роз'яснення ситуації. Як наслідок, МЗС СРСР 30 квітня надало вказівки республіканським міністерствам щодо роботи з іноземними громадянами:

«1. На основании сообщений Совета Министров СССР необходимо убеждать иностранцев, что последствия аварии не представляют опасности для их здоровья, а следовательно, для их дальнейшего пребывания в СССР. Имеется в виду, что туристы в обычном порядке могут выполнять свои ознакомительные программы, специалисты нормально работать, а студенты и учащиеся продолжать учебу. Важно также убеждать их в том, что нет оснований для досрочного выезда из СССР.

2. Тем иностранцам, которые настаивают на немедленном отъезде, препятствий не чинить.

3. Особая ответственность возлагается на Министерства здравоохранения СССР и союзных республик, которые обязаны по первому требованию иностранного гражданина проводить обстоятельное медицинское обследование, желательно в специально выделенных для этого лечебных заведениях. При этом имеется в виду, что положительные результаты обследования будут оказывать успокоительное воздействие на иностранцев.

4. Ставиться задача исключить выезд за границу заболевших людей с тем, чтобы не позволить нашим врагам использовать случайные факты в антисоветских целях».

Дозований характер інформування як іноземних держав, так і власних громадян, пояснює рішення Урядової комісії СРСР з ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС від 24 вересня 1987 р. щодо переліку відомостей, які засекречувались і «не підлягали опублікуванню у відкритому друці, передачах по радіо та телебаченню»:

«1. Сведения об уровне радиационного загрязнения по отдельным населенным пунктам, превышающие предельно допустимый уровень.

2. Сведения о результатах отдельных измерений уровней радиации, изотопного состава отдельных проб почвы, воды, осадков, воздуха, сельскохозяйственной продукции, продуктов питания, флоры и фауны, превышающих предельно допустимый уровень и предельно допустимую концентрацию.

3. Сведения о результатах оценки экономического ущерба от радиационного загрязнения по отдельным хозяйствам.

4. Сведения о затратах на внедрение новых агротехнических, агрохимических и зоoветеринарных мероприятий, а также технологий переработки отдельных видов сырья, обеспечивающих снижение перехода радионуклидов в конечный продукт.

5. Сведения о концентрации радионуклидов в сельскохозяйственной продукции в зоне отчуждения и за ее пределами, превышающей предельно допустимую концентрацию, с привязкой к географическим точкам.

6. Сведения о фактах поражения сельскохозяйственных и диких животных в результате воздействия на них радиоактивного загрязнения.

7. Сведения о фактическом поражении лесов в результате радиационного загрязнения.

8. Сведения о проводимых противорадиационных мероприятиях и профилактике внутреннего облучения в ранее незаявленных районах.

9. Сведения о показателях ухудшения физической работоспособности, потере профессиональных навыков эксплуатационного персонала, работающего в особых условиях на Чернобыльской АЭС или лиц, привлеченных к работам по ликвидации последствий аварии».

Особливий безпосередній інтерес викликає медичний аспект, зокрема, серед відомостей були:

«1. Обобщенные сведения о дозах внешнего и внутреннего облучения населения в районах, подвергшихся воздействию последствий аварии, а также лиц, принимавших непосредственное участие в ликвидации ее последствий. 2. Сведения об ухудшении состояния здоровья детей, подвергшихся облучению вследствие аварии в период внутриутробного развития, младенчества, детского и подросткового возраста по области и выше.

3. Сведения об отдельных последствиях и частоте наследственной патологии у потомства от лиц, подвергшихся радиационному воздействия в результате аварии.

4. Сведения об увеличении частоты злокачественных новообразований у населения в результате аварии по союзной республике, по СССР в целом.

5. Сведения об ухудшении показателей рождаемости, смертности, продолжительности жизни в целом по СССР и отдельно по РСФСР, Украинской ССР и Белорусской ССР в связи с аварией.

6. Сведения о заболеваемости всеми формами лучевой болезни людей, подвергшихся воздействию радиации в период аварии по области и выше, а также лиц, принимавших участие в ликвидации ее последствий.

7. Сведения о групповых и массовых отравлениях и эпидемических заболеваниях, связанных с последствиями аварии».

Не залишать нікого байдужим документи про вшанування пам'яті постраждалих від руйнівних наслідків Чорнобильської катастрофи. Самовідданий подвиг, здійснений ціною життя задля майбутнього, відзначений низкою указів Президій Верховної Ради СРСР та УРСР про нагородження учасників ліквідації наслідків аварії. А 26 квітня — День Чорнобиля — стало днем скорботи та пам'яті в календарі України.

Згадані вище документи — це лише частина історичних джерел, що є складовою Національного архівного фонду України, які розповідають про Чорнобильську катастрофу. Більш детально з ними можна ознайомитися на виставці «Чорнобиль: трагедія, відображена в документах», основна мета якої — дати можливість кожній людині зробити власний висновок щодо причин, масштабів і наслідків тієї страшної трагедії людства, усвідомити, що у справі збереження навколишнього середовища та екологічної безпеки не існує сторонніх. Виставка експонуватиметься в приміщенні Центрального державного архіву громадських об'єднань України (за адресою: м. Київ, вул. Кутузова, 8) до кінця травня 2016 року.

Публікацію підготувала начальник відділу Центрального державного архіву громадських об'єднань України Світлана ВЛАСЕНКО.

Фото надано Центральним державним архівом громадських об'єднань України.

Згадані вище документи —це лише частина історичних джерел, що є складовою Національного архівного фонду України

Гостре радіаційне опромінення — «нагорода» за патріотизм

СПОГАДИ

Менш як за місяць до планетарної катастрофи я із колегами був у відрядженні в Прип'ятсько-Чорнобильській зоні. Тоді я працював старшим інженером Управління пожежної охорони УВС Київської області у званні капітана внутрішньої служби. 25 квітня 1986 року (вже в Києві) готувався до участі в телепрограмі до весняно-літнього пожежонебезпечного сезону. Додому потрапив опівночі. Та ніч видалася загадково тихою і напрочуд теплою...

До місця збору по тривозі діставався, як і більшість, попутним транспортом. Попри блокування витоку інформації органами КДБ, ми вже знали, що на ЧАЕС сталася не тільки пожежа, а й викид радіоактивних речовин після вибуху. Протягом дня пройшли прискорений курс навчання, отримали дозиметричний прилад, загальновійськові захисні комплекти, протигази і вранці 27 квітня прибули до Прип'яті для проведення радіаційної розвідки.

Коли під'їжджали, вперше увімкнув дозиметр. Його стрілка різко наблизилася до крайнього положення. Доповів про це старшому групи — майорові внутрішньої служби В. Давидову. Подальші ввімкнення фіксували граничні показання, а потім дозиметр вийшов із ладу. Тоді на озброєнні були загальновійськові ДП-63А із максимальною шкалою 50 рентгенів...

Першочергове завдання: фотозйомка зруйнованого 4-го енергоблоку АЕС. Відзняту плівку того ж дня ми повезли до Чорнобильського РВВС. Вдалося «витягнути» тільки чотири якісні панорамні знімки. Решта, через потужне випромінювання, засвітилися. Наступного дня ці світлини передали до Урядової комісії, а згодом у Москву. За виконане завдання мене та майора Давидова представили до ордена Червона Зірка. Саме наші фото розглядали на засіданні Політбюро ЦК КПРС, а 3 травня їх вперше показали в інформаційній програмі «Время».

Та основними моїми обов'язками в Прип'яті залишалися дозиметричні заміри, які я проводив позмінно із колегами з Держпожнагляду Олексієм Долинним, Василем Турчановим, Сергієм Задорожком, Ігорем Несенюком та Юрієм Тимощуком вже іншим приладом ДП-5Б.

Після передислокації позмінно чергував у пожежній частині Чорнобиля, а також виконував обов'язки заступника начальника загону. Після тривалого впливу високого рівня радіоактивного випромінювання стан мого здоров'я погіршився, і 3 травня я виїхав із забрудненої зони. Звернувся у відомчу поліклініку й дізнався, що у мене розвивається лейкопенія. Оскільки стаціонар шпиталю вже був переповнений тими, кого раніше відправили із зони ЧАЕС, то протягом двох тижнів лікувався амбулаторно.

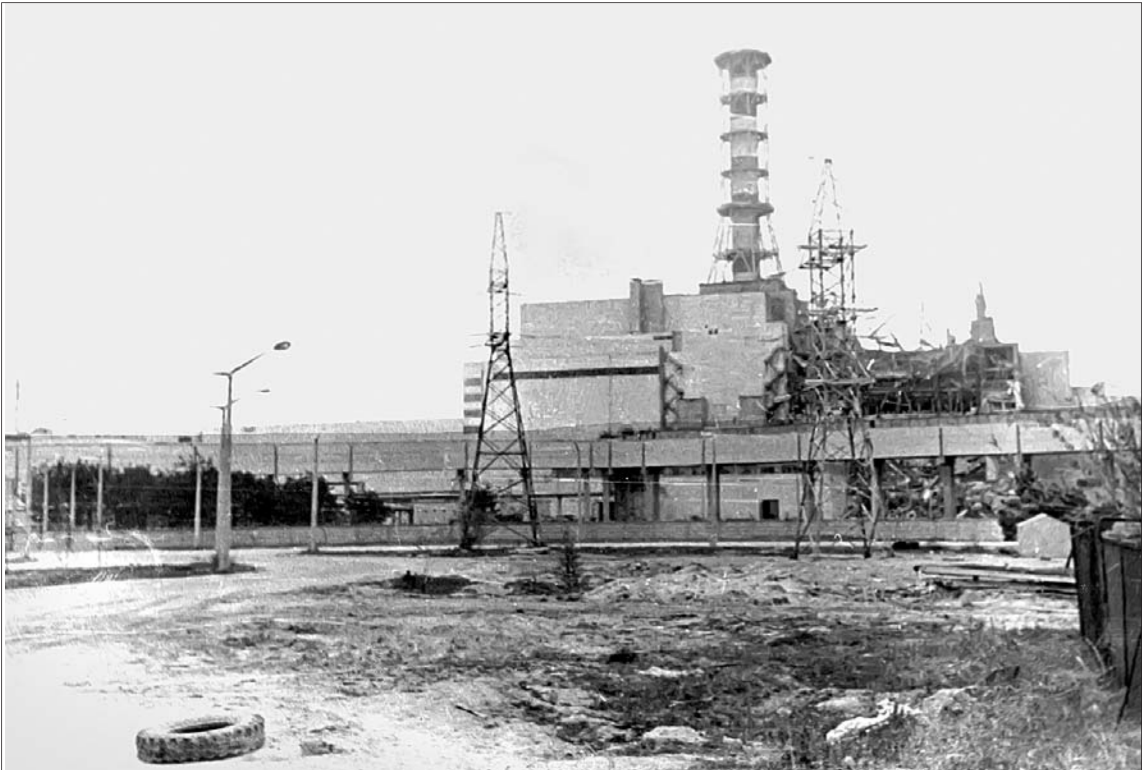
Пригадую моторошний факт того періоду. В перші дні перебування в зоні ліквідації наслідків аварії я намагався зв'язатися з дружиною Тетяною для того, щоб вона відмовилася від поїздки на Травневі свята до озера в Пущу-Водицю. Наша сім'я заздалегідь планувала цю поїздку. У нас підростали два сини: п'ятирічний Андрій та дворічний Сергійко. Мої дзвінки з Прип'яті, а потім і з Чорнобиля на квартирний телефон у Києві постійно блокувалися, найімовірніше, з метою недопущення витоку інформації про аварію та «запобігання паніці» серед мирного населення... Це був злочин проти свого народу! Тож моя сім'я, як і десятки а, може, й сотні тисяч таких само, відпочивали на природі й отримували «свої» порції рентгенів і радіонуклідів...

Із грудня 1989 року по серпень 1991 року мені знову довелося працювати в режимній зоні ЧАЕС. Разом із заступником начальника Управління пожежної охорони по зоні ЧАЕС підполковником внутрішньої служби В. Чучковським організовував службу підрозділів вахтовим методом. Комплектувати частини доводилося особовим складом із усіх областей України. Тягар і відповідальність були не менші, ніж в початковий період ліквідації аварії. Траплялися пожежі і надзвичайні ситуації...

Понині відкритим залишається наболіле для всіх ліквідаторів питання оцінки їхніх заслуг державою. До списку «забутих» відношу і себе. Мене не раз представляли до державної нагороди. Вперше, як і багатьох інших, у травні 1986 року. До речі, оригінал мого нагородного листка за підписом начальника УВС Київського облвиконкому та мокрою печаткою через 5 років потрапив мені до рук. Я його зберігаю як пам'ять. Виявляється, що хтось із апаратників республіканського управління пожежної охорони (а тоді нагородні матеріали від нашої служби «фільтрували») просто не подав його на підпис міністру. Крім того, в ті часи, як і на все інше, встановлювалися рознарядка та ліміти. Вкотре мене знову представляли вже у 2005-му. З Департаменту кадрів МВС України надійшла відповідь, що до 19-ї річниці аварії на ЧАЕС нагородження державними нагородами не планується. А на 20-ту річницю про мене просто забули...

Михайло СВЯТНЕНКО,
полковник внутрішньої служби у відставці,
учасник ліквідації аварії на ЧАЕС 1-ї категорії,
інвалід війни 2-ї групи.

Київ.

На знімку: після аварії на ЧАЕС, 4-й енергоблок.

Фото автора.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Ми побороли атом

Перші пожежники, які ціною свого життя 26 квітня 1986 року врятували Україну від смерчу ядерної катастрофи, нині забуті. Хоча саме вони викачали тяжку воду і локалізували пожежу. Наша держава ще тоді мала б відзначити їх окремим законом і записати у їхніх посвідченнях — «Ліквідатор пожежі на ЧАЕС». Це для того, щоб наші чиновники, возвеличуючи і нагороджуючи себе до круглих дат, не забували і про перших смертників...

Розкритий некерований реактор кипів, вивертаючи густу пару, дим та смертельну радіацію. Вибухом були завалені дах і східна стіна. Ті, хто працював усередині руїн, щоб не допустити поширення пожежі на інші блоки, померли. А це були молоді хлопці... Багатьох із них із реактора виводили попід руки. Там вони отримали смертельне сп'яніння. Усе бачив своїми очима, коли доставляв до четвертого блока пожежні рукави для насосної станції (26 квітня о 6-й ранку).

Дуже прикро, що сьогодні тих, хто був серед перших біля реактора, забуто. За законом 14 грудня — День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. На вищому рівні, можливо, це свято й існує. А от до ліквідаторів не доходить. Бо більшість із тих, хто справді пройшов крізь пекло, забуто. Виходить, не важливо, хто, коли і де працював. Зрівняно всіх: тих, що горіли у радіації в Прип'яті, і тих, що десь і колись торкнулися 30-кілометрової зони, але своєчасно зуміли відмітитися на папері.

Наші парламентарії, схоже, навмисне скористалися загальним словом «наслідки». Воно записане в усіх посвідченнях ліквідаторів: тих, хто викачував тяжку воду під палаючим реактором, і тих, хто заїхав на годинку...

Після вибуху була пожежа, її гасили. Сталася страшна аварія, з якою боролися аж до накриття саркофагом. Було б справедливо, якби всі, хто працював у місті Прип'ять, називалися ліквідаторами аварії на ЧАЕС. Таким має бути запис. А щодо слова «наслідки», то його можна дописати у посвідчення решти, які працювали за межами Прип'яті. Бо тепер вони — шановані герої, а ми — хворі, з мізерними пенсіями, почуваємося за бортом корабля.

Микола РОСТОВСЬКИЙ.

Чупира Білоцерківського району Київської області.

Три вахти полковника Захарченка

Доля розпорядилася так, що половину зі своїх 74 років Віктор Петрович віддав службі в пожежній охороні. Тривалий час він керував пожежною охороною Закарпаття. З 1996-го — на пенсії, проте й донині має глибоку повагу серед підлеглих. У президентському указі, яким полковник нагороджений орденом «За мужність» III ступеня, — записано: «За мужність, самовідданість, високий професіоналізм, виявлені під час ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, вагомі трудові досягнення в реалізації важливих соціальних та природоохоронних державних програм».

...У 1986-му минув рік, як Віктора Захарченка призначили начальником обласного відділу Державної пожежної охорони Закарпаття. Тоді про аварію в Чорнобилі інформували як про посередню пожежу, і тільки згодом, побувавши там, Віктор Петрович зрозуміє, що до чого.

Протипожежний захист у зоні вахтовим методом здійснював зведений загін, що формувався з пожежників різних регіонів України. 13 червня 1987 року черга очолити його дійшла й до Віктора Петровича.

— Наша чергова варта, яка охороняла станцію, тоді несла службу безпосередньо в машинному залі першого енергоблока, де розміщувалися також дві автоцистерни та ще кілька машин спецтехніки, — розповідає він.

— Досить часто разом зі мною ходив дозиметрист. Аж дивимося, що таке?.. Прилад показує 125 рентген при нормі 10—12. На фасаді частини бетон «дзвенів». До речі, своєрідними «дозиметристами» на забрудненій території були й комахи. Щойно рентгени зростали, мухи та комарі зникали, — продовжує розповідь Віктор Петрович. — Щоправда, не все у Чорнобилі «дзвеніло» радіацією. Люди ловили рибу, збирали гриби. Потім зібране приносили в лабораторію, де все перевіряли на радіаційний фон. Часто він був у межах норми. В рибі радіація переважно накопичувалася в кістках, а м'ясо можна було їсти. Судаків по лікоть приносили! Наші працівники глибоко усвідомлювали всю серйозність становища, ставили виконання свого обов'язку вище за особисті інтереси, розуміючи, що працюють з великим ризиком для здоров'я й самого життя. Вони стійко переборювали всі труднощі, небезпека «гасилася» міцною згуртованістю, піклуванням один про одного, взаємовиручкою й високою відповідальністю за долі мільйонів людей. Щира їм за це вдячність...

Нелюдським напруженням були сповнені всі дні перебування в зоні аварії, протягом яких Віктору Петровичу довелося гасити майже двадцять пожеж. Горіли житлові будинки, диміли торф'яники, палав «рудий» ліс.

— Найбільше запам'яталася пожежа в Прип'яті на заводі «Юпітер» — можливо, тому, що вона була дуже складною, — розповідає ветеран. — Тоді вигорів повністю один із цехів. Прикро, але треба визнати, що під час ліквідації наслідків катастрофи не все було так гладенько і злагоджено, як інформували тогочасні засоби масової інформації. Тоді ми, ліквідатори, зіштовхувалися з багатьма прорахунками, які змушені були долати на ходу... Пригадую ремонтні роботи покрівлі першого енергоблока, які проводили солдати. Згідно з технологією, вони мали старий руберойд та пінопласт упаковувати в поліетиленові мішки й акуратно спускати їх додолу. Натомість усі залишки просто кидали зверху вниз, збиваючи стовпи радіоактивного пилу. І знову незнання. До цього нам було відомо тільки про існування проникаючої радіації, а про те, що простий технічний пил несе у собі небезпеку, — ще не було. Отож люди отримували величезні дози (в середньому радіація перевищувала норму в 200—400 разів), а про смертельну небезпеку навіть не підозрювали. Щоправда, кожного дня дозиметрист перевіряв наші речі — стрілка зашкалювала. Тоді на звалище летіли матраци, ковдри, подушки, постільна білизна та одяг, що були у вжитку.

Пізніше, повернувшись на Закарпаття, Віктор Петрович відчув наслідки невидимої чорнобильської радіації на власному здоров'ї через нестерпний біль у горлі. Двічі на тиждень навідувався до ужгородських лікарів, котрі систематично чимось обробляли горло. Та бажаних результатів лікування не приносило. Тоді він поїхав шукати ради в Києві, де його для обстеження направили в Інститут нейрохірургії. Саме там і визначили справжній ступінь опромінення організму — 60 рентген (це перша чорнобильська категорія), а не три рентгени, як було записано в картці ліквідатора. Та про свої недуги Віктор Петрович говорити багато не хоче...

Усього в Чорнобилі Віктор Захарченко замість однієї вахти (15 днів) пробув три. Коли встановлений термін закінчився, заміни вогнеборцю ще не знайшли і попросили залишитися, потім — ще. І так 45 діб без відпочинку.

— Я часто згадую ті сорок п'ять днів і ночей, які прожив у Чорнобильській зоні. Минають літа, а вони не стираються, — підсумовує цей мужній чоловік, котрому разом із іншими довелося безстрашно йти супроти невидимого і водночас дуже підступного ворога...

Вікторія БОКІЙ,
Василь НИТКА.

Закарпатська область.

На знімку: слухають полковника Захарченка колишні й нинішні рятівники завжди уважно, бо в його словах — житейська мудрість, заклики до відповідальності й мужності.

Фото надане прес-службою облДСНС.

Річниця не для ритуальних заходів, а для нового прочитання трагедії та посилення безпеки

Тридцять років після трагедії на Чорнобильській АЕС були роками подвигу величезної кількості людей, а наслідки однієї з найбільших техногенних катастроф відчув на собі весь світ і надто Україна. І так само весь світ долучився до фінансової і технічної допомоги нашій країні, тому й 30-та річниця зібрала представників 33 держав у Києві, аби підбити підсумки співпраці та найголовніше — розробити нову стратегію ядерної безпеки людства.

На цьому під час відкриття форуму в Центрі культури і мистецтв Національного технічного університету «КПІ» наголосив президент Національної академії наук України Борис Євгенович Патон. Тим часом директор Департаменту ядерної безпеки Європейського банку реконструкції та розвитку Вінс Новак запевнив, що допомога нашій державі надаватиметься й надалі, адже людство не повинно зволікати, коли йдеться про такі масштаби трагедії. Він також зацентрував увагу на тому, що нині можна говорити про великий крок у науковому розвитку як українських учених, так і світових, і ці розробки мають лягти в основу нової стратегії. Ну а поки що знання по Чорнобилю були дуже ефективно використані в Японії. Зокрема, про це розповів Тоічі Саката, колишній посол цієї країни в Україні, а нині спеціальний радник президента Японського агентства з атомної енергетики. Коли сталася аварія на Фокусімі, японці отримали допомогу звідусюди, та найголовнішою була допомога України. До речі, в Японії вже за рік було відновлено частину враженої атомом території. Нині Японія на 30 відсотків скоротила залежність від ядерних реакторів, проте в світі загалом, навпаки, їхня кількість зростає, а з цим зростає й небезпека для людства. Тож, як наголосили учасники форуму, дуже на часі заснування спільного міжнародного органу реагування на ядерні катастрофи. У кожній державі, де є атомна енергетика, повинен бути свій орган, і вони, в свою чергу, мають тісно контактувати і співпрацювати. Лише так людство зможе адекватно реагувати на виклики. Невідомо — значить не можна. Це критерій, за яким мають підходити до ядерних реакторів, каже академік НАН України Віктор Бар'яхтар. Бо саме безвідповідальність і некомпетентність високих чиновників у Москві, які не дослухалися до зауважень стосовно недосконалості четвертого реактора Чорнобильської АЕС, і призвели до трагедії, вважає Віктор Григорович. «25 квітня був експеримент. Потужність було знижено, і тоді почалося отруєння реактора. Але керівництво не припинило експеримент, реактор став нестійким, його треба було заглушити, проте і цього не зробили», — розповів деталі учений «Голосу України». «Коли реактор почав виходити з-під контролю, тоді натиснули кнопку екстреного глушіння, але він вибухнув».

Водночас головний науковий співробітник Інституту проблем безпеки АЕС Національної академії наук Борис Прістер вважає, що нинішня пропозиція чиновників від Енергоатому виробляти енергію в режимі так званого маневрування (менше вночі і більше вдень) викликає дуже багато заперечень. Адже це фактично і є та причина, яка призвела до вибуху в Чорнобилі 1986 року. Тоді ставили приблизно такий самий експеримент. Учений також зазначив, що безпека — це абсолют, і лише від неї має відштовхуватися і керівництво держави, і всі ті, хто розробляє реактори та їх експлуатує. Маємо навчитися конструювати більш безпечні системи, а вчені повинні бути більш соціально відповідальними, зазначили учасники форуму.

А поки що спостерігаємо лише скорочення фінансування науки, з гіркотою констатували вчені. До того ж у державі дотепер відсутній центр радіаційного моніторингу, немає системи підтримання населення у разі аварії, а десятки рекомендацій, які були розроблені під час ліквідації аварії на ЧАЕС, нині просто втрачені. Одне слово, якби тепер сталося щось подібне, навряд чи впоралися б навіть так, як це вдалося в ті часи.

ДОВІДКОВО

Нині на території ЧАЕС активно ведуться роботи зі спорудження нового безпечного конфайнменту, який надійно ізолює зруйнований енергоблок. Роботи планують завершити до кінця 2017 року. Водночас на промисловому майданчику зведено об'єкти з поводження з радіоактивними відходами, будується сховище відпрацьованого ядерного палива тощо.

Щоправда, тоді багатьох проблем могли б уникнути, якби не страшенна засекреченість. За словами Юрія Щербака, екс-міністра екології, публіциста, автора книги про Чорнобиль, яку переклали в 20 країнах, «Чорнобиль почався з великої брехні, а Україна дуже дорого заплатила за роль молодшого брата». Тож нині нашій країні варто подбати, каже Юрій Щербак, про повний цикл ядерного палива. Адже, як відомо, Росія переробляє наші високоактивні відходи з АЕС, вилучаючи корисні речовини на кшталт плутонію, й після цього повертає до України залишки для захоронення. На послуги Росії Україна щорічно витрачає приблизно 100-140 мільйонів доларів. Та й нинішня війна, яку розв'язав проти нас північний сусід, каже пан Юрій, окрім людських втрат, економічного спустошення, несе ще й ядерну загрозу, адже лінія фронту проходить за 160 кілометрів від Запорізької АЕС.

Під час форуму було також оприлюднено цифри компенсації, яку отримала Україна, позбувшись ядерної зброї. Зокрема, за стратегічну зброю нам надали 500 млн. доларів і стільки ж за тактичну. Ці кошти були витрачені на паливо для атомних електростанцій, що його закупили у Росії. І хоч правильність кроку з позбавлення від зброї нині вже не викликає сумнівів, адже Україна не мала можливості обслуговувати цей арсенал, до того ж закінчувалися терміни його експлуатації, відкритим залишається питання держав-гарантів нашої безпеки. Як відомо, серед них була й Російська Федерація. Проте останні події в Криму і на сході нашої країни ще раз засвідчили, що світова спільнота повинна рішучіше ставити агресора на місце. Якщо вже заговорили про цифри, то слід зауважити, що, за підрахунками вчених, катастрофа коштувала нам втричі більше, ніж прибуток за 35 років експлуатації атомних станцій. І це не кажучи вже про здоров'я людей. За останніми даними, прооперованих лише у зв'язку з раком щитовидної залози нині в Україні налічується 11 тисяч. Такі цифри свідчить і про те, що через засекреченість людям не була вчасно зроблена йодопрофілактика. Одне слово, всі ми повинні пам'ятати, що ядерна енергетика не видає охоронних грамот, а ядерний реактор є небезпечним і вимагає особливого ставлення.

Марина КРИВДА.

На знімку: під час форуму.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Або погасимо цю пожежу, або ляжемо тут кістьми!..»

В'ячеслав Щирий, Олександр Поляков і Григорій Караульний у 1986 році несли службу в першій пожежній частині Житомира. 9 травня вони отримали наказ від керівництва на виїзд у складі спеціального зведеного загону пожежних до Чорнобиля. Кожен із них на все життя отримав якісь хронічні захворювання. Однак, як справжні чоловіки, навіть виду не подають. Гордо кажуть: «Здоров'я в нас ще більше, ніж у деяких молодих». Тепер усі троє — на пенсії. Але на кожну роковину аварії на Чорнобильській ЧАЕС та в День вшанування ліквідаторів вони збираються і згадують минулі часи і тих, кого вже немає...

— Ми тільки повернулися з гасіння пожежі і тут нам кажуть: хлопці, збирайтеся, сьогодні вночі у складі зведеного загону виїжджаєте в Чорнобиль. Це було якраз 9 Травня. Вся родина святкує, а ми збираємо речі... -розповідає Олександр Поляков.

10 травня загін прибув у селище Іванків, і одразу сформоване відділення житомирян заступило на бойове чергування у пожежну частину в Чорнобиль. Графік був розроблений такий — добу працюють, добу відпочивають.

Під час чергування кожного дня потрібно було робити вологе прибирання в частині та обов'язково змивати водою дах. Адже від радіоактивного пилу, що осідав на ньому, показники дозиметра постійно дорівнювали як мінімум трьом рентгенам. Також невід'ємною частиною були і заняття, на яких, наприклад, вивчали розташування пожежних гідрантів на Чорнобильській АЕС. А у вільний від служби час вивчали вулиці Чорнобиля, ловили рибу в Іванкові, грали у футбол...

Так у відносно спокійній обстановці минуло 12 діб. А на чергуванні 22 травня начальник караулу капітан внутрішньої служби В. Чухарев сказав, що мають бути навчання, і житомиряни поїдуть на станцію. І тут вночі «Тривога». — Спрацювала сигналізація третього енергоблоку, — збентежено відповів Чухарев.

— А це мало бути наше останнє чергування перед від'їздом додому, — згадує Григорій Караульний. Пожежні Житомира виїхали першим відділенням. Слідом за ними ще три автомобілі з киянами.

Біля станції на них чекав бронетранспортер — він показував дорогу. Будівля, в яку в'їжджали пожежники, була схожа на тунель протяжністю в кілометр. Там були машинний зал, комунікації. Враження — моторошно, наче після вибуху. Скрізь лежали розкидані шматки бетону.

Командир відділення В'ячеслав Щирий разом із начкаром і дозиметристом пішли на верхні поверхи на розвідку. Поляков, проклавши рукавну лінію, побіг слідом. Осередок пожежі був на висоті, що приблизно дорівнювала дев'ятиповерховому житловому будинку. Горіли кабельні тунелі між третім та четвертим енергоблоками.

Перші ліквідатори Чорнобильської аварії: (зліва направо) Григорій Караульний, В'ячеслав Щирий, Олександр Поляков.

— Від величезної температури метал розжарився, — пригадує Олександр. — Металеві короби, в яких були «зашиті» кабелі, почали плавитись. Я стояв із пожежним стволом, а зверху на мене капав розпечений свинець! Щоб хоч трохи знизити температуру, ми баграми розгортали короби і заливали їх водою. Але від високого тиску і пекельної спеки пожежні рукава рвались.

З одежі на хлопцях були лише кирзові чоботи, сорочка зі штанями, схожі на піжаму, та звичайнісінькі картузи, а у деяких хустки. Ніяких захисних костюмів, засобів захисту органів дихання. Адже вони думали, що їдуть просто на навчання...

Дозиметрист постійно вимірював рівень радіації і намагався переміщати хлопців у більш безпечні місця. Але радіація продовжувала зростати... Керівництво прийняло рішення працювати в небезпечній зоні по черзі, тривалістю в кілька хвилин.

Вода швидко закінчувалася. Найближчий гідрант був понівечений. Водії шукали інше вододжерело.

Після декількох годин важкої роботи, пожежні були зовсім виснажені. Хотілось пити, спати, очі страшенно пекли. Але вони не здавалися. Чухарев сказав: «Хлопці, або ми загасимо цю пожежу, або ляжемо тут кістьми!». Час вже йшов на секунди. Бійці не могли допустити ще одного вибуху. Адже його наслідки могли б бути в сотні разів страшніші від того, що стався 26 квітня.

Світало... Раптово задзвонив внутрішній телефон. З іншого кінця слухавки надійшов наказ: «Негайно покинути об'єкт! Ви чуєте?!? Наказую негайно покинути об'єкт!!!». Заборонили навіть забирати свої пожежні автомобілі. Як пізніше стало відомо, на той момент радіаційний фон був страшенний. На зміну їм виїхали бійці з Іванкова, вже у спеціальних захисних костюмах.

— Не можу згадати, хто кричав, але його слова звучали, як сирена, — згадує Григорій. — Я думав зараз як рвоне... тут нас і поховають.

Усі гуртом вони кинулись у першу машину, що рухалась їм назустріч. Коли прибули до бомбосховища, нас одразу відправили до лазні. Адже рівень радіації просто зашкалював. Старшина Щирий побіг у штаб до керівників гасіння пожежі доповідати про обстановку на атомній. До ранку хлопці відпочивали, а потім на автобусі поїхали на Житомир. А ще через день усіх госпіталізували для обстеження і лікування.

За виявлену мужність 23-го травня при ліквідації пожежі на Чорнобильській АЕС, взимку 86-го у Москві їх трьох нагороджують орденами «Знак пошани» та вищою нагородою комсомолу «Воїнська доблесть».

Ірина КОВАЛЬ,
працівниця прес-служба УДСНС в Житомирській області.

Фото надано автором.

Катастрофа коштувала нам втричі більше, ніж прибуток за 35 років експлуатації атомних станцій

Меркель та Обама закликали реалізовувати Мінські угоди

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Також глави держав заявили про намір якомога швидше завершити переговори щодо договору про вільну торгівлю між США та ЄС. На думку Барака Обами, угода стане вигідною для обох сторін, оскільки завдяки їй можна буде уникнути багатьох «регуляторних і бюрократичних перепон». Ангела Меркель теж вважає, що із підписанням договору слід поспішити, бо він сприятиме зростанню як німецької, так і загалом європейської економіки.

Тим часом не все німецьке суспільство підтримує таку позицію Обами та Меркель. У день початку візиту американського президента в кількох містах ФРН, зокрема в Берліні та Ганновері, відбулися масові демонстрації протесту проти запровадження зони вільної торгівлі між США і ФРН. Опоненти вважають, що угода забезпечить вигоду лише крупним підприємствам та поставить під загрозу європейські екологічні й соціальні стандарти. До того ж учасники акцій протесту кажуть, що зона вільної торгівлі реалізовуватиме гасло: «Купуй американське!».

Крім переговорів про угоду, Барак Обама підтримав міграційну політику Ангели Меркель, назвавши її позицію щодо цього мужньою. «Вона на правильному боці історії», — сказав лідер США про свою візаві.

Учора в Ганновері відбувся міні-саміт за участі президента США Барака Обами, канцлера ФРН Ангели Меркель, прем'єр-міністрів Великобританії — Девіда Камерона та Італії — Маттео Ренці, а також президента Франції Франсуа Олланда. Однією із провідних тем обговорень стала Україна.

Наталія ПИСАНСЬКА.

Берлін.

Дні добросусідства з Румунією

У прикордонному румунському селі Микула відбулися Дні добросусідства України та Румунії. Свято двох прикордонних регіонів — Закарпаття та повіту Сату Маре — проводилося вдруге з моменту здобуття Україною незалежності.

Під час урочистостей голова ОДА Геннадій Москаль висловив подяку голові повітової ради Адріану Штефу за підтримку України у зв'язку з подіями на Донбасі та допомогу, надану під час Революції Гідності.

— У січні 2014 року, коли на Майдані Незалежності та вулиці Грушевського в Києві почалися жорсткі сутички, поранених активістів не можна було госпіталізувати в лікарні, — наводить слова Г. Москаля його прес-служба. — Медики, за інструкцією, мали повідомляти про поранених у міліцію, яка одразу затримувала їх і притягала до кримінальної відповідальності. Мені вдалося домовитися через своїх румунських колег про безплатну медичну допомогу пораненим активістам у лікарнях Румунії. Я щиро дякую Румунії за допомогу, яку Україна ніколи не забуде!

Також Геннадій Москаль у селі Порошкове Перечинського району зустрівся з Генеральним консулом Румунії в місті Чернівці Елеонорою Молдован **(на знімку)**, котра привезла гуманітарну допомогу місцевій громаді волохів. З генконсулом обговорено деталі відкриття на початку травня консульства Румунії в селищі Солотвине (Тячівський район), а також перспективи відновлення двох контрольно-пропускних пунктів на українсько-румунському кордоні в межах Закарпатської області (в с. Хижа Виноградівського та с. Яблунівка Хустського районів).

До речі, в Порошкові з 4800 мешканців села майже півтори тисячі майже півтисячі — румську громади.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото надане прес-службою ОДА.

Швейцарці задоволені тим, як використали їхню допомогу

Понад сорок проектів реалізовано на Вінниччині за українсько-швейцарською програмою «Підтримка децентралізації в Україні DESPRO». Загалом дванадцять територіальних громад краю отримали 6,8 мільйона гривень цільової безповоротної допомоги від швейцарських партнерів на будівництво на своїх територіях водогонів і спорудження артезіанських свердловин.

Як витрачаються кошти, надані урядом Швейцарії, дізнавалася делегація з альпійської країни у складі представників парламенту, громадських організацій, підприємців. Від їхніх висновків залежатиме, чи буде продовжена співпраця надалі.

Перша зустріч відбулася у новоствореній об'єднаній територіальній громаді з центром у місті Калинівка. За словами першого заступника голови Вінницької облдержадміністрації Андрія Гижка, гостей найбільше цікавили конкретні справи й думка громадян. В умовах децентралізації бюджет громади зріс утричі. Про активність територіальних громад Калинівського району свідчить той факт, що протягом року підготовлено 30 проектів на участь у конкурсах для отримання грантів, 11 з них визнано переможцями. У Калинівській районній лікарні гості оглянули пологове відділення, де за кошти їхньої країни реалізують програму «Здоров'я матері й дитини».

Один із перших спільних проектів втілено в селі Черепашинці цього самого району. Роботу над ним розпочали ще в 2007 році. Село отримало централізоване водопостачання. Гостям навіть запропонували спробувати на смак воду з глибинного джерела. Швейцарці виявилися настільки допитливі, що попросили показати на місцевості, звідки б'ють джерела, з яких потім по водопроводу вода потрапляє в оселі місцевих мешканців. Чи не найбільше їх здивувало, що в Черепашинцях на виборах до сільради депутатами обрали тільки представниць прекрасної статі, загалом у місцевій раді 14 депутатів. Сільський голова Наталія Черниш (вона брала участь упродовж усього періоду реалізації проекту «Питна вода») ознайомила гостей із бібліотекою, Будинком культури, медичним пунктом. Біля стенда «Герої поруч з нами» швейцарці уважно вдивлялися у фотографії загиблих місцевих хлопців, чиє життя обірвалося на сході країни в АТО.

У Вінниці зарубіжні гості проїхалися у трамваях, які свого часу ходили вулицями Цюриха. Саме проект «Швейцарські трамваї» започаткував співпрацю громади міста над Бугом з урядом Швейцарської Конфедерації (у рамках Меморандуму між урядами двох країн). Вінниця отримала понад сто трамваїв, всі вони нині задіяні на перевезенні пасажирів в обласному центрі.

Крім того, спільно реалізували низку масштабних проектів у галузі енергоефективності та теплозабезпечення міста. Наприклад, тільки на один проект модернізації теплозабезпечення двох мікрорайонів швейцарці надали три мільйони франків. Загалом за всі роки співпраці фінансова допомога становить понад сто мільйонів франків. Усі проекти втілюються на умовах співфінансування. Така вимога зарубіжних партнерів.

— Сподіваємося, що угода про співпрацю, термін якої завершується у нинішньому році, буде продовжена, — каже Андрій Гижко. — Швейцарці про це не говорили, але за виразом їхніх облич видно, що вони задоволені тим, як їхні кошти працюють на поліпшення умов життя наших земляків. Отож можна прогнозувати позитивні висновки...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Не вистачить «живих ресурсів» — прийдуть роботи

Ще до початку саміту керівників країн «Великої сімки», який відбудеться наприкінці травня, у різних містах Японії за узгодженим графіком зустрічаються профільні міністри.

Минулих вихідних керівники аграрних міністерств на зустрічі в Ніігаті (місто на північному заході Хонсю) обговорювали питання продовольчої безпеки у світі. Як зазначив головуючий на цій зустрічі японський міністр сільського, лісового та рибного господарства Хіроші Моріяма, головну увагу в дискусії було приділено ситуації із постачанням продуктів харчування у світі на тлі зростання кількості населення та старіння виробників у країнах «сімки». Міністри зазначали, що їхні країни готові розширювати можливості для тих, хто займається сільськогосподарським виробництвом і вдихає життя в сільськогосподарські регіони.

Щоби розв'язати проблему нестачі робочої сили в країнах «Великої сімки», міністри-аграрники виступили за ширше залучення до сільськогосподарського виробництва жінок та молоді, розвиток приватного підприємництва, активніше створення фермерських господарств.

А якщо вжитих заходів буде недостатньо для активізації сільськогосподарського виробництва та залучення в галузь «живих ресурсів», Японія запропонує 20 різних видів роботів, які готові прийти на допомогу людям і в багатьох процесах їх замінити. Хіроші Моріяма повідомив, що його країна має намір витратити кілька мільярдів єн тільки нинішнього року для просування програми роботизації в аграрному виробництві.

За підсумками обговорення аграрні міністри країн G7 ухвалили декларацію .

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

Казахстанцям не радять відпочивати в Криму

Міністр закордонних справ Республіки Казахстан Ерлан Ідрісов порадив своїм співвітчизникам утримуватися від поїздок у Крим під час літнього сезону. «Що стосується практичних аспектів для наших громадян, то вони мають самі приймати своє рішення, бачачи таку протилежну позицію двох братніх нам країн», — цитує міністра **агентство Казінформ.**

«Виявляючи чутливість, делікатність, очевидно, треба приймати власне рішення і, напевно, вибирати якісь інші географічні точки для проведення літнього сезону, щоб не виникало таких питань. Але, якщо в них є тверді наміри їхати до Криму, то вони повинні обирати свій маршрут поїздки на цю територію, враховуючи при цьому, що думають про це обидві сторони цієї непростої ситуації», — заявив глава МЗС РК, виступаючи на XIII Євразійському медіафорумі.

У Вірменії вшанували пам'ять жертв геноциду в Османській імперії

У неділю, 24 квітня, вірмени всього світу відзначали День пам'яті жертв геноциду вірмен в Османській імперії 1915 року.

Президент Вірменії Серж Саргсян звернувся до співвітчизників із посланням, заявивши: «Ми не допустимо нового геноциду вірмен». «Говорячи «ми», я маю на увазі весь вірменський народ, усі його частини, маю на увазі вірменську єдність», — цитує Саргсяна **DW.**

У жалобних заходах у столиці взяли участь вище керівництво країни, духовенство, представники дипмісій та міжнародних організацій, акредитованих у Єревані. Серед тих, хто прийшов вшанувати жертв масових вбивств, були також американський актор Джордж Клуні та французький шансоньє із вірменським корінням Шарль Азнавур.

Україна належить до тих країн, які досі офіційно не визнали масові вбивства вірмен в Османській імперії геноцидом, обираючи у спорі Вірменія-Туреччина нейтралітет. Водночас така позиція пов'язана і з тим, що Вірменія також офіційно не визнала Голодомор геноцидом українського народу.

ПЛАНЕТА

Сербія прискорить інтеграцію до Євросоюзу

У неділю в Сербії відбулися позачергові парламентські вибори, які виграла Прогресивна партія Сербії, очолювана прем'єр-міністром країни Александром Вучичем. Вона брала участь у виборах у складі коаліції «Александр Вучич — Сербія перемагає». За попередніми даними Республіканської виборчої комісії, партія набрала 49,3 відсотка голосів.

«Я дуже пишаюся і глибоко зворушений досягнутим результатом. Громадяни Сербії знову виявили мені пошану очолити уряд країни. І я не підведу вас. Сербія тепер прискорить інтеграцію в ЄС, повністю поважаючи наші відносини із традиційними союзниками на Сході, такими як Китай і Росія», — заявив Вучич.

На його думку, це найчесніші та найорганізованіші вибори за останні роки. Виборча активність на них була вища, ніж на парламентських виборах у 2014 році.

Як повідомила виборча комісія, із 20 партій і блоків, які брали участь у виборах, за попередніми даними, п'ятивідсотковий бар'єр подолали ще три політичні сили. До нового складу (250 місць) Скупщини (парламент Сербії) увійдуть також представники блоку Соціалістичної партії Сербії на чолі з міністром закордонних справ Івіцею Дачичем (12,1 відсотка), Сербської радикальної партії на чолі з Воїславом Шешелем (7,94 відсотка) і Демократичної партії Сербії (6,13 відсотка).

Остаточні результати дострокових парламентських виборів буде оголошено не пізніше 28 квітня.

На виборах було все-таки відзначено певні порушення, що виразилися у купівлі голосів виборців. Александр Вучич розпорядився провести розслідування і суворо покарати порушників.

Олександр ВЛАДИМИРОВ.

В Австрії на президентських виборах лідирує кандидат від ультраправої Партії Свободи

За даними екзит-полів, у першому турі виборів президента Австрії, які відбулися у неділю, лідирує кандидат від ультраправої Партії Свободи Норберт Хофер. Він здобув 36% відсотків голосів виборців, передає **«Радіо Свобода».** Його ймовірним суперником у другому турі 22 травня стане підтримуваний Партією зелених Александр Ван дер Беллен або незалежна кандидатка, екс-суддя Ірмґард Ґрісс, яка хоче стати першою жінкою-президентом Австрії.

Хтось із цих кандидатів має шанси змінити нинішнього президента Хайнца Фішера, який обіймає посаду 12 років.

У Кілісі жити стало небезпечно

На вихідні два ракетні снаряди, випущені із Сирії, знову впали в турецькому місті Кіліс. Один із них влучив у дах житлового будинку. Постраждали 15 людей, їх було доставлено до державної лікарні, передав телеканал **TRT Turk.**

Співробітники поліції вжили в регіоні підвищених заходів безпеки. Деякі жителі міста вирішили переїхати до родичів углиб країни, бо в Кілісі жити небезпечно.

Турецька армія почала обстріл позицій радикального угруповання «Ісламська держава», яке контролює велику частину сирійської території, що прилягає до Туреччини.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Польща надішле до Греції 120 експертів для захисту кордонів ЄС (Польське радіо)

Днями мешканці міста Костополя Рівненської області мали можливість споглядати розмаїття повітряних зміїв, що їх демонстрували юні учасники щорічного обласного фестивалю «Поліське небо». Перші два призові місця за юними дубенчанами — вихованцями Будинку учнівської молоді та міської станції юних техніків, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

У Сумах відкрився новий чотириповерховий торговельний комплекс «Євробазар» площею майже 24 тисячі кв. м. Збудували його на території центрального ринку. Ятки базарних підприємців прибрали і надали площі у новозбудованому комплексі, *інформує наш власкор Володимир Чернов*

Бібліотека відзначила ювілей

Житомирській обласній універсальній науковій бібліотеці імені Олега Ольжича виповнилося 150 років. Вона одна з найстаріших в Україні: майже одночасно такі заклади було відкрито в Києві та Кам'янці-Подільському.

Про те, чому влада пішла на це, можна судити вже з тодішньої назви: Житомирська російська публічна бібліотека. Поштовхом до її створення стало друге польське повстання 1863—1864 років. Влада прагнула поширити серед населення освіту на засадах російської народності і запобігти можливості ополячення жителів регіону, що «відбувалося внаслідок читання польських книжок через брак російських». Волинський губернатор Юрій Подгоричані-Петрович писав у звіті про стан справ у губернії за 1878 рік, що заснування в Житомирі російської публічної бібліотеки в той час, коли в краї переважала польська мова, мало величезне значення. Водночас ішлося і про протидію українофільству: за три роки до відкриття бібліотеки було видано сумнозвісний Валуєвський циркуляр.

Бібліотека спершу розміщувалася у флігелі будинку губернатора. Через три десятиліття для неї спорудили спеціальний будинок. Тепер у ньому обласна бібліотека для дітей. А обласна наукова 1979 року переїхала до спеціально збудованої для неї п'ятиповерхової будівлі в центрі міста, де зустрічає читачів і понині.

З нагоди ювілею в кожному з відділів бібліотеки відбувалися різні заходи: ерудит-шоу, поетичне караоке, медіа-гра тощо. Про поважний вік бібліотеки нагадувала виставка «Книги — ровесники бібліотеки». На дітей чекав конкурс малюнків на асфальті «Мій улюблений книжковий герой». Був також і концерт з промовистою назвою «Подарунок від читачів».

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомир.

Найкращу писанку подарують Папі Римському

У центрі Києва відкрилося Великоднє містечко. Воно простягнулося від Софійської площі до парку «Володимирська гірка».

Тож кожен відвідувач може побачити 374 півтораметрові писанки, розмальовані вручну талановитими майстрами нашої країни, а доповнюють їх ще 27 тисяч маленьких писанок, зібраних із різних куточків України.

Крім того, на Володимирському проїзді триває великодній ярмарок, а поруч у скверах — виставка садівництва, де можна буде навчитися робити великодні композиції, букети, придбати насіння тощо. На Михайлівській площі облаштовано зону розваг для найменших киян та гостей міста. Тут вони зможуть пройтися писанковим тунелем бажань, пробігти крізь лабіринт із сіна, покататися на каруселі та взяти участь у майстер-класах з писанкарства.

Всеукраїнський фестиваль писанок та інші заходи триватимуть до 9 травня, а потім усі 374 писанки вирушать у подорож за межі України — до Польщі, Грузії та Німеччини. Найкращу писанку, яку обере журі, організатори мають намір подарувати Папі Римському.

Марина КРИВДА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

Вирував книжковий розмай

Директор видавництва «Імекс-ЛТД» Тамара Самиляк (друга праворуч).

Традиційний щорічний фестиваль «Весняний книговир», що тривав у Кіровограді протягом трьох днів, став не лише презентаційним заходом літературних новинок, а й творчим майданчиком для місцевих та приїжджих поетів та прозаїків, святом для поціновувачів української книги.

Книжкові виставки, презентації літературних видань, майстер-класи, розважальні програми для дітей, зустрічі з письменниками — далеко не повний перелік усіх складових програми фестивалю. Серед них такі знакові події, як презентація книги вибраної лірики українського поета, кіровоградця Валерія Гончаренка. А також — демонстрація художньо-публіцистичного фільму «Милі мої українці!» сценариста, режисера і виконавця однієї з головних його ролей, члена національних спілок письменників та кінематографістів Олександра Жовни.

Студенти державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка в рамках «Весняного книговиру» організували фестиваль соціальної реклами «Твій погляд», на якому презентували проекти кафедри видавничої справи та редагування, створені власноруч постери та листівки соціального спрямування. Особливий інтерес учасників та гостей форуму традиційно викликали книжкові новинки, запропоновані провідним в області видавництвом «Імекс-ЛТД». Картинна галерея «Світ і Вітчизна» П. Оссовського приймала конференцію «Дитячі книжки та Всі-всі-всі». А в цей час містом курсував велоBOOK, в магічних корзинках міні-книгарень якого жителі могли знайти книжки кишенькового формату, оригінальні листівки, блокноти, сувеніри та багато чого цікавого.

Безперечно, фестиваль став головною подією популяризації української книги на Кіровоградщині.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.
Фото автора.

Ікона охороняє живих і душі спочилих ліквідаторів

У Духовно-культурному центрі імені Паїсія Величковського, що діє при Свято-Успенському кафедральному соборі УПЦ Київського патріархату у Полтаві, презентували ікону «Чорнобильський Спас».

Оригінал останньої був написаний ще 2003 року за ідеєю президента всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України» Юрія Андрєєва (іконописець — Владислав Горецький). Згодом у регіонах почали з'являтися копії з певними авторськими доповненнями. Та, яку представили в Полтаві, створена за всіма іконописними традиціями у стилі українського бароко XVIII століття. Ініціював її написання керівник згаданого центру, ліквідатор аварії на ЧАЕС **Сергій Козлов (на знімку поруч із іконою)**, при цьому іконописець побажав залишитися невідомим.

Кошти на виготовлення ікони збирали чорнобильці Полтавщини.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.
Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Гостинці до Великодня передали бійцям

Черговий гуманітарний вантаж до зони АТО передали волонтери з Городоцького району на Хмельниччині. Переважно це продукти, зібрані жителями райцентру та цілої низки сіл. Активно долучились до збору гуманітарного вантажу парафіяни церкви. Вантаж буде доставлено і розподілено в десятках військових частинах.

І вже за традицією відправили також півтори сотні листів-трикутників від ветеранів Другої світової війни та школярів, а ще півсотні малюнків від учнів Городоцької художньої школи.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Хочуть дати вулиці ім'я колишнього голови ОДА

Одну з вулиць села Мельники на Волині хочуть перейменувати на вулицю імені Бориса Клімчука. З такою пропозицією до голови районної ради Сергія Карпука на сесії Шацької райради звернувся депутат Володимир Найда.

— Багато років Волинською областю успішно керував Борис Клімчук, — зазначив у своєму зверненні Володимир Найда. — Він багато зробив для Шацька і району. Значною була його допомога і для нашого села — Мельники. Тому прошу підтримати звернення про перейменування вулиці 17 вересня, яка підпадає під закон про декомунізацію, на вулицю імені Бориса Клімчука.

Депутати підтримали звернення одноголосно.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

ЦИФРА

777 кілограмів використаних пальчикових батарейок було зібрано в Миколаєві. Підсумки акції, яка тривала два місяці, підбили минулими вихідними. Батарейки будуть відправлені на переробний завод.

Кирило РИЖАНОВ.
Миколаївська область.

Інсценували вбивство, щоб врятувати від кілера

Минулої суботи у ЗМІ просочилася інформація про вбивство вихідця з Кавказу, який вже 20 років проживав в Україні. Чоловік начебто загинув від вибуху гранати РГД-5 у салоні власного BMW X5. За основною версією слідства, причиною вбивства могла стати комерційна діяльність жертви. Було повідомлення і про розпочате кримінальне провадження та пошуки зловмисників.

А в понеділок по обіді стало відомо, що «вбивство» — то лише інсценування поліції. З'ясувалося, що бізнесмена замовив партнер по бізнесу, причому не лише свого земляка, а також іще одного компаньйона. Тому і з'явилася ідея розіграти замовника повідомленням у місцевих ЗМІ. Той «клюнув» і поніс кілеру другу частину винагороди за вбивство. На місці зустрічі його й затримали...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

З гуманітарною місією

До Сум знову прибув гуманітарний конвой із Швейцарії: меблі та устаткування для шкіл і лікарень, обладнання для рятувальників. Усього 40 тонн вантажу.

Як завжди його супроводжувала відома волонтерка Маріанне Піффаретті. Це вже 83-ті відвідини українського міста за понад одинадцять років.

Маріанне колись працювала у владі, опікувалася проблемами пожежників, і коли ті почали списувати придатні машини, вирішила подарувати їх українським колегам. З того й почались її гуманітарні місії до Сум.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

На Житомирщині висадили 2,1 тис. га нових лісів (Ukr.net)

Тільки дуби мовчать: скажи «ні» вирубуванню зелених насаджень!

У столиці у сквері імені Героїв АТО добувають деревину

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

У столиці електронна петиція про вирубку у міській зоні лісових насаджень зібрала більш як десять тисяч голосів. Тепер, за правилами, ініціативу громадян має розглянути Київрада.

«Шановні кияни!

Прошу підтримати мою петицію та заборонити законом вирубку лісів та унеможливити зменшення зелених зон в м. Києві. Щорічно в нашому місті кількість зелених насаджень зменшується порядку 8 %!

Також пропоную на законодавчому рівні назавжди заборонити переведення зелених зон, скверів, лісів, парків лісопарків та інших зелених зон нашого міста з лісового фонду до загального.

До таких хитрощів вдаються для того, щоб потім вирубати дерева, або знищити сквер і побудувати нову «свічку».

Якщо так буде продовжуватись, то через 5-7 років у нас не те що дерев — трави в місті Києві не буде.

Усіх киян, кому небайдуже, прошу підтримати та поширити мою петицію в соціальних мережах», — пише у своєму зверненні до мешканців столиці активістка Галина Баранова.

Київський міський голова Віталій Кличко вже розпорядився (доручення від 20.04.2016 №08/КО-5099(п)) постійній комісії Київради з питань екологічної політики розглянути електронну петицію в установленому порядку.

Тим часом у столиці триває активне випилювання зелених насаджень забудовниками. Вони масово знищують зелені легені Києва. Так, у Дарницькому районі на вулиці Гмирі роботи з вивезення так званого сухостою (як охрестили ці великі дерева на автівці люди, котрі по-варварськи вирубали лісові насадження на кількох гектарах) тривали навіть у вихідні. Як писав «Голос України» 07.04.2016 р. у матеріалі «Забудовники-«патріоти» пройшлися з пилкою сквером імені Героїв АТО. Результат: замість дерев ліс колод», компанія, яка зводить у столиці багатоповерхівки, схоже, вирішила за рахунок знесення дерев розширити будмайданчик. На кількох гектарах спорудять сорок (!) таких, як на знімку, «свічок», хоча поруч не передбачено у достатній кількості ні шкіл, ні садочків, ні лікарень, ні автостоянок. Місцеві жителі спробували було опиратися: не раз зверталися з вимогою припинити будівниче свавілля та вирішили розбити поруч сквер імені Героїв АТО і встановили відповідні інформаційні таблички. Але де там! Невдовзі покажчики з написами були повалені, а згодом — зовсім зникли. Громадяни двічі демонтували паркан навколо будмайданчика, перекривали проїжджу частину на вулиці Гмирі. Але марно, забудовники вирубали зелену зону, а зараз, після публікації у газеті, схоже, скрупульозно підчищають сліди правопорушення.

На знімку добре видно номер автівки, тож «Голос України» звертається до МВС, Генпрокуратури та Мінекології з проханням дати свою оцінку, наскільки правомірні дії забудовників, та вжити відповідних заходів. Газета також чекає на коментарі від голови КМДА Віталія Кличка та голови Дарницької РДА в місті Києві Геннадія Сінцова щодо ситуації на вулиці Гмирі.

Валерій ДРУЖЕНКО.
Фото автора.

ДО РЕЧІ

Після протестів киян та виступу «Голосу України» з публікацією «Озеро розбрату з протистоянням і потерпілими» від 22.04.2016 року ситуація у цій гарячій точці на будівельній мапі столиці докорінно змінилася. Озеро припинили засипати. Нині столичною владою вирішується питання про відмову від зведення багатоповерхівки на місці цієї водойми. Тож продовжуємо стежити за ситуацією.

Відкрили відремонтований міст

У районному центрі Новоайдарі офіційно відкрили відремонтований міст через річку Айдар (на знімку). Роботи тривали майже чотири місяці. Міст став значно ширшим і на ньому з'явилися пішохідні тротуари з поруччями. На ремонтні роботи витрачено 1 млн. грн.

Відкриваючи міст, керівник Луганської обласної ВЦА Георгій Тука зазначив, що «саме з таких «дрібничок», як цей міст, і складається мозаїка, яка зветься Україна». Очільник області також повідомив про початок ремонту дороги на Новоайдар і відновлення у районі ще одного мосту. А народний депутат України Віталій Курило поінформував, що зараз він активно займається питанням додаткового виділення Луганській області 800 млн. грн. для відновлення господарства, зруйнованого в ході бойових дій АТО.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Фото прес-служби Луганської обласної ВЦА.

На «річковий трамвайчик» чекайте в червні

У Білгород-Дністровському Одеської області готуються до запуску річкового транспорту по Дністровському лиману. Планується вже до червня запустити пасажирські річкові теплоходи.

Днями фахівці Херсонського підприємства «Промсервіс» на замовлення Адміністрації річкових портів провели обстеження Дністровського лиману з метою вивчення стану залізобетонних конструкцій причалу.

У договірні відносини із ДП «Адміністрація річкових портів» від імені міста вступить КП «Аккермантурінвест», яке візьме на себе відновлення причалів, а держпідприємство забезпечить дослідницькі роботи й надасть судна. Їх, можливо, буде не два, як планувалося спочатку, а більше — додасться «річковий трамвайчик». Цей вид водного транспорту разом з екіпажем передадуть у повне володіння КП «Аккермантурінвест».

Кирило ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Фінансувати профтехучилища зобов'язав суд

Мукачівський міськрайонний суд розглянув позов Закарпатської ОДА до Мукачівської міськради щодо фінансування трьох професійно-технічних навчальних закладів (ПТНЗ).

Позивача представляв голова ОДА Геннадій Москаль, **повідомляє прес-служба облдержадміністрації**. Представник міськради на судове засідання не з'явився без поважних причин, тому розгляд справи було вирішено проводити без нього. Г. Москаль роз'яснив суду, що ситуація із заборгованістю мукачівським ПТНЗ знову починає ускладнюватися. Дотація Кабміну, за допомогою якої за перший квартал вдалося частково виплатити учням стипендію, а персоналу зарплату, практично закінчилася, а міська влада й далі не хоче виконувати закон і почати фінансувати училища.

— Кошти в Мукачівському міському бюджеті є, однак міськрада вперто не бажає виділити їх на дітей, як це зробили інші міста Закарпаття, — заявив Г. Москаль. — Більше того, міські чиновники починають ділити дітей на мукачівців і немукачівців і говорити про те, що, можливо, дадуть гроші тільки на «своїх» учнів і персонал, чим грубо порушують Конституцію України, яка гарантує рівність прав незалежно від місця проживання.

Після півторагодинної роботи в нарадчій кімнаті суддя зачитав ухвалу: позов Закарпатської ОДА до Мукачівської міськради задовольнити в повному обсязі. Визнати рішення міськради про бюджет на 2016 рік незаконним і зобов'язати її прийняти новий бюджет міста, який відповідатиме чинному законодавству України й враховуватиме кошти на фінансування профтехучилищ.

Тим часом у Мукачівській міськраді заявили, що «таке рішення суд прийняв після неймовірного тиску на суддю зі сторони голови ОДА Геннадія Москаля, який вимагав від вищої кваліфікаційної комісії суддів притягнення судді до відповідальності» і додали: «Мукачівська міська рада вважає це рішення незаконним та таким, що прийнято судом із грубим порушенням законодавства» і наводять свої аргументи.

Як надалі розвиватиметься ситуація, будемо інформувати свого читача.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...вітчизняний док обійде навколо Африки

На херсонському державному суднозаводі «Паллада», який входить у склад концерну «Укроборонпром», успішно завершилися випробування нового доку вантажопідйомністю у 8,5 тис. тонн. Його виготовили для компанії з Південно-Африканської Республіки, і тепер величезну споруду завдовжки понад сто метрів потужний буксир транспортуватиме навколо всієї Африки до тамтешнього порту Дурбан. Цей довгий шлях займе близько двох місяців.

Одразу ж після передачі доку компанія з ПАР має повністю розрахуватися за послуги української верфі. Загалом вони коштували понад дев'ять мільйонів доларів США, хоча в процесі будівництва замовники сплатили тільки 20-відсотковий аванс. Та після остаточного розрахунку суднозавод ще має погасити кредит і відсотки по ньому, а згодом віддати 75 відсотків чистого прибутку до державної скарбнички, як це передбачив ще колишній склад Кабміну. Отже, виконавцеві робіт залишається «сльози» і той самий хронічний дефіцит обігових коштів.

Директор суднозаводу Валерій Маломан каже: лише на перший етап модернізації підприємства, створеного ще 1936 року, потрібно 22 мільйони гривень. Херсонські кораблі сподівалися, що за рахунок надходжень від продажу ремонтного доку можна буде придбати бодай частину потрібного обладнання. Але значимих досягнень після виконання великого контракту для «Паллади» залишається два: погашення боргів у зарплаті робітників, які сягнули трьох мільйонів гривень, та звільнення майданчика під нові роботи.

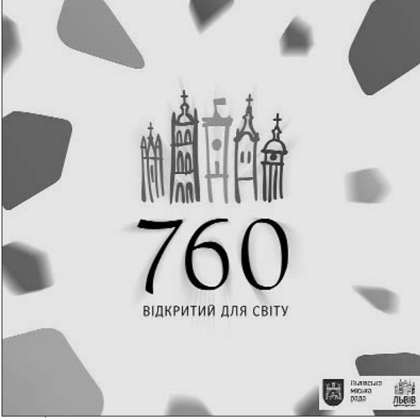
Док, котрий незабаром рушить до ПАР, ще навесні 2012 року замовила фірма з Казахстану для використання на Каспії. Але «на півдорозі» фінансування припинилося, а згодом тамтешні бізнесмени остаточно відмовилися від участі в проекті. Тож контракт із південноафриканською компанією для суднозаводу був як щаслива знахідка.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

...у міста Лева — новий логотип

З нагоди 760-річчя від дня заснування Львів отримав новий логотип. Як розповіла керівник відділу промоції міста Марта Іванишин, нове лого використовуватимуть упродовж усього року. «Також на facebook-сторінці Lviv. Travel буде окрема соціальна реклама №ЦеМоєМісто, своєрідний конкурс. Потрібно робити фотографії-селфі на фоні міста, публікувати їх із відповідним хештегом. Емоції світлин, якість фото та впізнаваність Львова — основні критерії відбору», — зазначила Марта Іванишин. За її словами, на сайті www.760.lviv.travel мешканці та гості міста можуть публікувати свої цікаві, унікальні історії, пов'язані зі Львовом. Згодом міські трамваї та тролейбуси планують прикрасити прапорами із новим логотипом.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Львів.

Зображення надане прес-службою Львівської міської ради.

Три мікроавтобуси і семитонна вантажівка з провіантом, засобами особистої гігієни та іншим необхідним крамом вирушили колоною з Рівненщини до воїнів АТО, дітей–сиріт і мешканців визволених від російсько–терористичних військ територій. Організувати таку велику кількість «гуманітарки» допомогли священнослужителі Рівненської єпархії УПЦ, *повідомляє наш постійний читач Олександр Джигирей*

Через борги бюджету по пільгах і субсидіях працівники ЖЕКів у Конотопі отримують зарплату з перебоями. Зокрема, в «Житлосервісі» востаннє бачили гроші ще на початку березня. Лише по субсидіях держава завинила підприємству майже 230 тисяч гривень, *інформує наш влаcкор Володимир Чернов*

Як полегшити життя бюджетникам?

У стінах Тернопільського національного економічного університету (ТНЕУ) відбулося розширене засідання колегії Державного казначейства України. Сюди з'їхалися майже 700 представників служби з усіх куточків України, в тому числі з Криму та Севастополя.

Служба, якій днями виповнюється 21 рік, є складною системою, дієвим інструментом державної фінансової політики, розповіла голова Держказначейства Тетяна Слюз. Від того, як буде організовано роботу, залежатиме і виконання бюджету, і макроекономічні процеси у державі. У попередні роки неодноразово чули нарікання на казначейство, мовляв, блокують рахунки, не пропускають гроші. Останнім часом, щоправда, система працює чіткіше, і, як запевнила її керівник, затримок із проведенням рахунків не буде.

У спілкуванні з журналістами Тетяна Слюз розповіла, що робиться для належного забезпечення армії. Вона особисто неодноразово бувала у Донецькій і Луганській областях, розмовляла з армійцями, бачила, як вони харчуються, у що зодягнуті, яка зброя. Є суттєва різниця між тим, якою була армія на початку минулого року, і тим, яка вона тепер. На потреби війська виділяється значна частина бюджетних коштів. Якби не ці витрати, ми могли б жити заможніше.

Водночас регулярно виплачуються пенсії, незважаючи на те, що Пенсійний фонд є дотаційним. Власним ресурсом він забезпечений лише на 50—60 відсотків, решту дотує держава. Якщо у Пенсійному фонді виникають тимчасові касові розриви, на допомогу приходить Єдиний казначейський рахунок. Станом на 1 січня цього року заборгованість перед ним Пенсійного фонду становила майже 30 мільярдів гривень. 2016-го позички йому не надавали: кошти поки що надходять ритмічно. А загалом інформація про те, скільки грошей на рахунку казначейства, оприлюднюється в режимі он-лайн на сайті служби.

Великою проблемою є виконання судових рішень, а їх — майже 125 тисяч, на мільярди гривень. Здебільшого свої права у судах виборюють ті, кому урізали великі пенсії. На виконання судових рішень цього року передбачається понад чотири мільйони гривень. Більше у нинішній ситуації виділити неможливо, стверджують у Держказначействі.

Учасники розширеної колегії також розглянули питання вдосконалення нормативно-правової бази, розширення застосування інформаційних технологій, обмінялися досвідом в організації роботи управлінь та відділень казначейства, визначили перспективу функціонування системи дистанційного обслуговування «Клієнт казначейства — казначейство». Завданнями такої системи є спрощення та оптимізація взаємодії розпорядників (одержувачів) бюджетних коштів з органами Державної казначейської служби, впровадження електронного формату обслуговування клієнтів з використанням електронного цифрового підпису тощо. Говорили і про перспективи належного грошового забезпечення працівників служби, яке поки що відстає від оплати праці в інших центральних органах влади. Кращих із них відзначили. Також учасники відвідали Марійський духовний центр у Зарваниці, взяли участь в архієрейській Божественній літургії.

Людмила НАКОНЕЧНА.

Тернопільська область.

На знімку: ректор ТНЕУ, доктор економічних наук, професор Андрій Крисоватий та Тетяна Слюз на пам'ять про співпрацю саджають модрину.

Фото автора.

Вимушені переселенці уже втомилися бігати по судах

Щомісяця на Херсонщину з окупованого Криму та не підконтрольних українській владі територій на сході переїжджають десятки родин вимушених переселенців із дітьми. І одразу стикаються з проблемою: численні види соціальної допомоги на них не оформити, оскільки видані окупантами чи сепаратистами «документи» в державі не визнаються. Тож із такою довідкою про народження доводиться йти до РАЦСу, щоби отримати довідку про відмову в реєстрації. Потім із нею чимчикувати до місцевого суду подавати позов про визнання факту народження. А з судовим вердиктом — знову до РАЦСу. І цей порядок ще називають «спрощеним»!

Лише нинішнього року до судів сусідніх із Кримом Генічеського, Каланчацького, Новотроїцького районів Херсонщини з такими позовами звернулися понад сто вимушених переселенців та їхніх законних представників. Як правило, їх задовольняють, але процес триває не один день: судді перевантажені, у суддів є чимало й інших справ. А позивачам для облаштування життя на новому місці допомога потрібна негайно, і часу на ходіння по інстанціях катма. Тож вони пропонують скоротити «ланцюжок», замкнувши його суто на реєстраційні органи. Адже реальну перевірку факту народження дитини на окупованій території ні українські суди, ні РАЦСи однаково не здійснюють — наразі це неможливо. То чому б не сконцентрувати виконання формальностей в одному місці, аби не влаштовувати людям ще й біганину по чиновниках?

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

135 мін випустили бойовики по промисловій зоні Авдіївки

Протягом останньої доби околиці цього населеного пункту найбільше потерпали від атак ворога. **За даними прес-центру АТО**, найманці Кремля також нехтували режимом припинення вогню поблизу Зайцевого, Опитного, Мар'їнки, Широкиного та Пісків. Терористи використовували великокаліберні мінomети, ствольну артилерію, гранатомети, стрілецьку зброю.

«Окупанти на Донбасі і далі стріляють по мирних жителях, яких нібито захищають. Так, у нічний час вони здійснили два обстріли зі ствольної артилерії калібром 152 мм по населеному пункту Правдівка, розташованому майже за 20 кілометрів від лінії розмежування. В результаті дій ворога зазнали руйнувань оселі мирних мешканців та місцева церква. Незважаючи на зусилля противника, сили АТО надійно утримують райони оборони уздовж усієї лінії розмежування», — **повідомив учора ЗМІ речник АТО Віктор Шубец.**

Тим часом НЗФ продовжують поширювати чутки про наступ ЗСУ. Утім, переляк ворога можна зрозуміти. Адже останнім часом наша армія на Донбасі дещо змінила тактику, перейшовши у такий собі «повзучий наступ». На чотирьох стратегічно важливих напрямках ЗСУ взяли під контроль панівні висоти. Ідеться про Зайцеве, Авдіївку-Ясинувату, Докучаєвськ та Широкине.

На думку військових експертів, завдяки такій тактиці ЗСУ отримали декілька маленьких перемог, які, з одного боку, не є порушенням Мінських угод (більшість зайнятих територій — у так званій сірій, тобто нейтральній, зоні), а з другого — досить помітно змінюють наші оборонні позиції та погіршують можливості ворога здійснювати постійний «турбуючий» вогонь по наших позиціях. А це є актуальним в умовах позиційної війни на виснаження, яка останнім часом триває на Донбасі.

БАЛАНС ТИЖНЯ

Чи стане польський керманич нашої залізниці стрілочником

П*одією тижня* можна вважати приєднання України до Паризької угоди про боротьбу зі зміною клімату. Паризька, бо її ухвалювали у Франції у грудні торік. А підписували днями в штаб-квартирі ООН у Нью-Йорку. Документ спрямований на те, щоби стримати в планетарному масштабі глобальне потепління. Це означає, що й нам треба працювати над зменшенням викидів вуглекислого газу у виробництві та сільському господарстві. Ми й раніше це декларували, а тепер доведеться ще й конкретних заходів вживати. До яких висот нам варто прагнути, можна побачити на прикладі Великобританії. На Туманному Альбіоні потужність сонячних установок протягом доби перевищила потужність вугільних електростанцій. Саме енергія небесного світила відіграватиме важливу роль у боротьбі зі зміною клімату.

Минулого тижня Кабмін погодив кандидатури очільників стратегічних підприємств — Укрпошти та Укрзалізниці. Цю подію можна назвати ***призначенням тижня***. Керівників обирали за конкурсом. Головного керманича вітчизняних залізниць відшукали в Польщі. Войцех Бальчун уже обіймав таку посаду в своїй країні. А ще він — знаний музикант і пообіцяв швидко вивчити українську мову. Тож під чию дудку «танцюватимуть» тепер усі працівники держави в державі, як часто називають Укрзалізницю, уже відомо. Але в який бік, образно кажучи, рушать потяги — можемо лише гадати. Інформацію, якою рясніє Інтернет, буцімто, туалети у вагонах тепер стануть платними, вважаємо «фейком» конкурентів. Та, як повідомив новий керівник, зміни в Укрзалізниці мають бути спрямовані на істотне збільшення доходу, що дасть змогу інвестувати в модернізацію рухомого складу та інфраструктуру. На перший погляд — нічого поганого. Втім, нам, пасажирам, все ж хотілося б, щоб додаткові кошти публічне акціонерне товариство консолідувало не за рахунок підвищення тарифів, а завдяки мінімізації корупційної складової. Якщо прибутковість залізниці забезпечуватиметься шляхом здорожчання квитків, то суттєво обмежиться можливість пересування українців.

Тепер про банківську ***перспективу***. Минулого ***тижня*** НБУ знизив облікову ставку до 19% річних. Було 22%. У Головній фінансовій установі країни стверджують, що це стало можливим завдяки суттєвому послабленню ризиків для цінової стабільності. Отже, Нацбанк пішов на такий крок, побачивши, що інфляція уповільнилася. У березні її рівень становив 20,9% у річному вимірі. Але, як триває процес стримування цього, безперечно, негативного явища, зокрема, можна побачити на прикладі імпорту овочів та фруктів. Уже завозимо з-за кордону й моркву, й столові буряки, й цибулю. Ледь не весь борщовий набір. Виходить парадокс: українські виробники і перекупники «гальмували» з осені продажі тієї самої цибулі, створюючи штучний дефіцит і нагнітаючи ціни. А зараз ситуація така. Якщо восени цибуля злетіла до 15 гривень за кіло, то нині можна придбати по 8—9. Дивно, вітчизняну продукцію не вдається навесні, як зазвичай, продати дорожче, бо тиснуть імпортні поставки. Водночас давить на внутрішній ринок велика пропозиція від наших виробників. Торгівцям доводиться продавати цибулю за будь-якою ціною, навіть нижчою, ніж закуповували, причому якнайшвидше, бо пропаде.

С*подівання тижня*: перший віце-прем'єр — міністр економічного розвитку і торгівлі Степан Кубів припустив, що черговий транш в 1,7 млрд. дол. українська влада отримає до кінця червня. Догосподарювалися до того, що без іноземних позичок навряд чи зможемо вчасно гасити борги по вже взятих кредитах. Для отримання цієї міжнародної допомоги Україна повинна виконати низку умов, зокрема, прийняти найближчим часом 19 законів.

Р*озчаруванням* минулого ***тижня*** для населення стала заява уряду, який наголошує, що змушений підвищити тарифи на природний газ. Тут треба згадати, що збільшенням і зменшенням норм споживання для населення блакитного палива геть заплутали людей. Вони, скажімо, не поспішають оплачувати виставлені рахунки за газ, сподіваючись на зниження нарахованих сум.

Тепер про економічні позитиви. ***Статистика***, оприлюднена минулого ***тижня*** Держстатом, свідчить: промислове виробництво в попередньому місяці порівняно з березнем 2015-го зросло на 4,8%; найбільший злет зафіксовано у виробництві комп'ютерів, електронної та оптичної продукції — 59,7%; у нафтопереробці та виробництві коксу — 26,6%, металургії — 19,1%.

Власне, на такій мажорній ноті ці передвеликодні підсумки хотілося б і завершити.

Галина КВІТКА.

АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

Пасажир вривається в купе до провідників:

— Неподобство! І п'яти хвилин не минуло, як ми рушили, а в мене вже поцупили валізу!

— А ви хіба не знали, що купили квиток на швидкий потяг?

На Туманному Альбіоні потужність сонячних установок протягом доби перевищила потужність вугільних електростанцій

Стир — глибший, на Рівненській АЕС — спокійніше

Їдучі по шосе Київ—Варшава, на межі Рівненської і Волинської областей подорожні завжди звертають увагу на величні споруди атомної електростанції — градирні. Якщо над ними в'ються хмаринки пари — значить, реактори в роботі. Велетенські вежі призначені для охолодження води, яка вже забрала зайве тепло з атомного серця станції. Навіть на відстані — а до РАЕС з добрий десяток кілометрів, вони вражають своїми розмірами.

Атомні електростанції потребують багато води. Недарма їх будують біля великих річок, озер і, навіть, морів. Рівненська АЕС споруджена на річці Стир. Минулого року через аномально сухе літо виникли певні побоювання стосовно забезпечення станції технологічною водою. Аби убезпечити себе від несподіванок, енергетики вирішили потурбуватись про створення її запасу. Саме цій проблемі була присвячена нарада, яка нещодавно відбулася на РАЕС. Розглядалося питання про зведення гідротехнічної споруди поблизу водозабору станції, яка б у засушливий період підпирала течію Стиру і створювала необхідний запас води.

Готуючись до наради, керівники станції побували на одній із подібних споруд, що на річці Горинь в селі Восходави Гощанського району. Начальник Рівненського обласного управління водних ресурсів Сергій Васильєв розповів, що шлюз-регулятор було споруджено в 1998—1999 роках, щоби мінімізувати негативні наслідки впливу на навколишнє середовище водозабору міста Рівне. Адже внаслідок інтенсивного забору, а щодоби насоси вичерпували з-під землі понад 50 тисяч кубометрів води, різко понизилися рівні грунтових вод, сухими стали сільські криниці, в землі утворилися глибокі тріщини. Щоб уникнути цих негативних явищ, планувалося спорудити п'ять таких шлюзів-регуляторів, створити сорок ставів, провести реконструкцію меліоративної системи. Проте через складну економічну ситуацію в Україні проект реалізувати повністю не вдалося. Однак навіть один шлюз на річці значно покращив екологічну ситуацію в регіоні. Щоправда, треба брати до уваги й той факт, що в останнє десятиріччя значно зменшилися забори води з підземних горизонтів.

Тож за перший умовний орієнтир взято саме споруду на Горині. Вона дала змогу забезпечити перепад рівнів у ріці на 1,7 метра, підпір води приблизно на дев'ять кілометрів вище по течії. Такі умови поки що влаштовують керівництво АЕС.

Присутній на зустрічі начальник Волинського обласного управління водних ресурсів Ростислав Кравчук зауважив, що варто уникнути прокладання під'їзного шляху до проектованої споруди з лівого — заплавного — берега річки Стир, оскільки це може спричинити небажаний підпір води під час проходження повені і паводків.

На нараді порушувалося і питання забезпечення судноплавства річкою Стир. Головний інженер проекту інституту «Гідротехпроект» (м. Харків) Сергій Сук запевнив, що проблем із забезпеченням судноплавства не повинно виникати, так само як і з відтворенням рибних запасів.

Дискусія довкола майбутнього проекту була цікава і продуктивна.

Оскільки в період великої води шлюз буде відчиненим, а закриватиметься лише в засушливий період, коли судноплавство на ріці й так важко було забезпечити. Говоримо про це в минулому часі, бо вже півтора десятиліття Стиром, як і Горинню, не ходять судна. Проте надія, що вантажні чи пасажирські перевезення з часом відновляться, ще є.

Певним акумулятором води для Стиру є Хрінницьке водосховище, розташоване по течії на півсотні кілометрів вище Луцька. Однак доплив води від нього до забору РАЕС триває 10—14 днів. Водойма об'ємом у кілька десятків мільйонів кубічних метрів фактично не має господаря, якщо не вважати таким малопотужне комунальне підприємство «Стир», у райцентрі Демидівка. Проблема серйозна, оскільки нижче сховища розташовані Луцьк, райцентр Рожище, містечко Колки, кілька десятків сіл.

Варіант спорудження резервної водойми, про який теж згадували фахівці, було відкинуто з огляду карстових явищ, які спостерігаються в районі електростанції. Однак, зважаючи на початкову стадію проробки пропозицій до технічних умов проекту, поки що робити остаточні висновки передчасно. Хоча зрозуміле одне: станція має отримати додаткові можливості для забезпечення її водою.

Максим СОЛОНЕНКО.
Кузнецовськ
Рівненської області.
Фото автора.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ АКЦІОНЕРНИЙ БАНК" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, який проводитиметься на електронному торговому майданчику ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКГ МОНІТОРИНГ", (скорочене офіційне найменування - ТОВ "АУКЦІОН.ЮА") - https://www.aukzion.com.ua

№ лота	Найменування активу	Початкова ціна продажу лота, грн. (з ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. (без ПДВ)
5557	Нерухоме та рухоме майно за адресою Чернігівська обл., м. Ніжин, вул. Шевченка, буд. 2, у складі: 1. Нежитлове приміщення загальною площею 4904,8 кв. м. (накладено арешт); 2. Земельна ділянка загальною площею 3725 кв. м., кадастровий номер 7410400000:04:001:0029 (накладено арешт); 3. Рухоме майно: СКМ – 1 од.; сейф – 1 од.	6 711 855,48	671 185,55

Лот № 5557 виставляється до продажу на повторні торги. Початкова ціна лоту зменшена на 10%.

Місцезнаходження об'єктів продажу - Чернігівська обл., м. Ніжин, вул. Шевченка, буд. 2. Повний перелік активів лоту № 5557 розміщено на сайтах ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" - **https://www.aukzion.com.ua** та ПАТ "ВіЕйБі Банк" - www.vab.ua.

Ознайомитись з об'єктами продажу можна з 10.00 до 15.00 год. за їх місцезнаходженням, з документами щодо об'єктів продажу - за адресою: м. Київ, вул. І.Дубового, 18, попередньо зателефонувавши за номером (044) 459 72 31. Майно, яке пропонується до реалізації, було у користуванні та має ознаки зносу.

Умови продажу:

1. Аукціон відбудеться за наявності не менше двох учасників та за умови подання учасником(ами) цінової пропозиції починаючи з початкової ціни продажу лоту, збільшеної на крок торгів (аукціону).
2. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
3. Аукціон проводиться відповідно до "Правил проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу майна неплатоспроможних банків", розміщених на сайті Організатора.
4. Крок аукціону 1% від початкової ціни лота.
5. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" винагороду за проведення аукціону, згідно підписаного договору з Організатором.
6. Усі витрати, пов'язані з укладенням договору купівлі-продажу, покладаються на покупця - переможця аукціону. Переможець аукціону повинен узгодити протокол, підписати договір купівлі-продажу придбаного активу та провести повний розрахунок з продавцем протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону.
7. Розмір реєстраційного внеску - 100 грн. 00 коп. без ПДВ по кожному лоту.
8. Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни лота.
9. **Організатор аукціону:** ТОВ "АУКЦІОН.ЮА", адреса місцезнаходження: 01042, м. Київ, вул. Вітряні Гори, 21/7 (ЛІТЕРА А), код ЄДРПОУ 38811542, тел. (044) 392-19-73, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.
10. Прийом заяв на участь в аукціоні буде проводитись на веб-сайті ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" (https://www.aukzion.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення. **Кінцевий строк прийому заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні), оплати гарантійного та реєстраційного внесків - до 18:00 год. 11.05.2016 року.**
11. **Час проведення аукціону з 11:00 до 13:00 год. 13.05.2016 року.**

Місце проведення аукціону: https://www.aukzion.com.ua.

Реєстраційні та гарантійні внески учасниками аукціону вносяться на поточний рахунок ТОВ "АУКЦІОН.ЮА", код ЄДРПОУ 38811542, п/р 26004520594400 у в АТ "УкрСиббанк", МФО 351005.

Національний банк України

Звіт про фінансовий стан

(у мільйонах гривень)

№ рядка	Найменування статті	01.04.2016	01.01.2016
	I. АКТИВИ		
1	Кошти та депозити в іноземній валюті та банківських металах	84 658	129 053
2	Цінні папери нерезидентів	226 993	171 610
3	Авуари в СПЗ	36	212
4	Монетарне золото	24 941	19 577
5	Цінні папери України	403 289	404 514
6	Кредити банкам та іншим позичальникам	58 283	65 236
7	Внутрішній державний борг	2 069	2 091
8	Внески в рахунок квоти МВФ	74 309	45 631
9	Основні засоби та нематеріальні активи	6 037	6 180
10	Інші активи	6 567	5 125
	Усього активів	**887 182**	**849 229**
	II. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
11	Банкноти та монети в обігу	287 752	308 237
12	Кошти банків	43 945	31 042
13	Кошти державних та інших установ	60 142	51 292
14	Зобов'язання з перерахування прибутку до бюджету	38 164	38 164
15	Депозитні сертифікати, що емітовані Національним банком України	63 538	89 845
16	Кредити отримані	21 893	31 283
17	Зобов'язання перед МВФ	219 266	176 142
18	Інші зобов'язання	399	409
	Усього зобов'язань	**735 099**	**726 414**
	III. ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	100	100
20	Загальні та інші резерви	23 139	23 139
21	Резерви переоцінки активів і зобов'язань	128 844	99 576
	Усього власного капіталу	**152 083**	**122 815**
	Усього пасивів	**887 182**	**849 229**

Голова ***В.О. Гонтарева.***

Головний бухгалтер-директор
Департаменту бухгалтерського обліку ***Б.В. Лукасевич.***

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "БАНК ЗОЛОТІ ВОРОТА" оголошує відкриті торги (аукціон) в електронній формі з продажу на електронному торговому майданчику ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКГ МОНІТОРИНГ", (скорочене офіційне найменування - ТОВ "АУКЦІОН.ЮА") - https://www.aukzion.com.ua, активів, що обліковуються на балансі банку

Лот №5655 кредит із забезпеченням (дог.№ 47) - поч.ціна продажу 3 880 379,30 грн., гар.внесок 388 037,93 грн.

Лот №5656 кредит із забезпеченням (дог.№ 151) - поч.ціна продажу 191 267,14 грн., гар.внесок 19 126,71 грн.

Лот №5657 кредит із забезпеченням (дог.№ 43) - поч.ціна продажу 61 098,80 грн., гар.внесок 6 109,88 грн.

Лот №5658 кредит із забезпеченням (дог.№ 02/537Ф) - поч.ціна продажу 88 432,06 грн., гар.внесок 8 843,21 грн.

Лот №5659 кредит із забезпеченням (дог.№ 64/13-F) - поч.ціна продажу 157 035,82 грн., гар.внесок 15 703,58 грн.

Лот №5660 кредит із забезпеченням (дог.№ 33) - поч.ціна продажу 133 292,50 грн., гар.внесок 13 329,25 грн.

Лот №5661 кредит із забезпеченням (дог.№13/701-17) - поч.ціна продажу 19 134,60 грн., гар.внесок 1 913,46 грн.

Лот №5662 кредит із забезпеченням (дог.№ 070/07) - поч.ціна продажу 40 874,88 грн., гар.внесок 4 087,49 грн.

Лот №5663 кредит із забезпеченням (дог.№ 061/07) - поч.ціна продажу 18 070,80 грн., гар.внесок 1 807,08 грн.

Лот №5664 кредит із забезпеченням (дог.№ 02/394Ф) - поч.ціна продажу 137 885,69 грн., гар.внесок 13 788,57 грн.

Лот №5665 кредит із забезпеченням (дог.№ 56) - поч.ціна продажу 91 875,00 грн., гар.внесок 9 187,50 грн.

Лот №5666 кредит із забезпеченням (дог.№ 475) - поч.ціна продажу 120 854,70 грн., гар.внесок 12 085,47 грн.

Лот №5667 кредит із забезпеченням (дог.№ 28-K/08) - поч.ціна продажу 539 417,03 грн., гар.внесок 53 941,70 грн.

Лот №5668 кредит із забезпеченням (дог.№ 02/08-F) - поч.ціна продажу 491 741,10 грн., гар.внесок 49 174,11 грн.

Лот №5669 кредит із забезпеченням (дог.№ 30) - поч.ціна продажу 90 000,00 грн., гар.внесок 9 000,00 грн.

Лоти №№ 5655 - 5665 виставляються до продажу на повторні торги за ціною, зменшеною на 30%. Аукціон відбудеться за наявності одного учасника.

Лоти № 5666 - 5669 виставляються до продажу на повторні торги за ціною, зменшеною на 10%. Аукціон відбудеться за наявності одного учасника.

Місцезнаходження об'єктів продажу: м. Харків, пр. Леніна, 36.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на конкурсі, можна з 10.00 до 16.00 год. за їх місцезнаходженням, попередньо зателефонувавши за номером 057 751 98 12.

Умови продажу:

1. Учасниками відкритих торгів (аукціону) можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).

2. Відкриті торги (аукціон) проводяться відповідно до Правил проведення відкритих торгів (аукціону) та Умов проведення відкритих торгів (аукціону), розміщених на сайті Організатора. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити Організатору винагороду за проведення аукціону, згідно з підписаним договором з Організатором.

3. Переможець відкритих торгів (аукціону) на підставі протоколу про проведення аукціону укладає договори відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами забезпечення виконання зобов'язань. Усі витрати, пов'язані з підписанням цих договорів, покладаються на покупця - переможця аукціону.

4. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.

5. Крок аукціону - 1% від початкової ціни продажу.

6. Розмір реєстраційного внеску - 100 грн. 00 коп., по кожному лоту окремо.

7. Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни. Реєстраційні та гарантійні внески учасниками аукціону вносяться на поточний рахунок ТОВ "АУКЦІОН.ЮА", код ЄДРПОУ 38811542, п/р 26004520594400 у в АТ "УкрСиббанк", МФО 351005.

Прийом заяв на участь в аукціоні буде проводитись на веб-сайті ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" (www.aukzion.com.ua), починаючи з 26.04.2016 року. **Кінцевий строк прийому заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні), оплата реєстраційного та гарантійного внеску до 18:00 год. 11.05.2016 року. Подача електронних заявок на аукціон учасниками, які пройшли кваліфікаційний відбір на сайті Організатора з 10.00 год. до 11.00 год. 13.05.2016 року. Час проведення аукціону: з 12 год. 00 хв. до 13 год. 00 хв. 13.05.2016 року.**

Місце проведення відкритих торгів (аукціону) у формі електронних торгів: www.aukzion.com.ua.

Прийом заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні) /реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" (www.aukzion.com.ua).

Організатор відкритих торгів (аукціону): ТОВ "АУКЦІОН.ЮА", 01042, м. Київ, вул. Вітряні Гори, 21/7 (літера А), тел. (044) 392-19-73, (098) 297-39-45 працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Втрачений паспорт на ім'я Тарасової Ірини Григорівни, АЕ 213029, виданий Ленінським РВ УМВС України в Дніпропетровській обл., 27.02.1996 р., вважати недійсним з 14.04.16 р.

Ліквідатором ТОВ "Ренесанс Кепітал Інвест" (код ЄДРПОУ 34047146) Нестором В.Р. призначено проведення зборів кредиторів ТОВ "Ренесанс Кепітал Інвест" (код ЄДРПОУ 34047146) на 11.05.2016 р. на 10:00, що відбудуться за адресою: м. Київ, ПРОВ. МІЧУРІНА, будинок 3/2, ЛІТ. А.

Загублений паспорт громадянина України серія МЕ № 260619, виданий Михальченку Артуру Олеговичу, **вважати недійсним.**

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "КБ "НАДРА" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, який проводитиметься на електронному торговому майданчику ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКГ МОНІТОРИНГ", (скорочене офіційне найменування - ТОВ "АУКЦІОН.ЮА") - https://www.aukzion.com.ua

№ лоту	Найменування активу	Початкова ціна продажу лоту, грн. (з ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. (без ПДВ)
5604	Банкомат Pro Cash 2000 xe	5 259,38	525,94
5605	Банкомат ProCash 2050-xe - 4 од.; Банкомат Pro Cash 2000 xe - 16 од.	111 567,43	11 156,74
5606	Сейф CL IV.70.K.K, Інв.№ 7904-020	1 535,04	153,50
5607	Сейф CL IV.70.K.K №18, Інв.№ 459568-090	1 449,60	144,96
5608	Сейф сертиф_к.V кл.опору CAH	5 090,40	509,04
5609	Банкомат Pro Cash 2100xe-1;Банкомат ProCash 2050xe - 2 од., Банкомат Pro Cash 2050 xe-red; Банкомат Pro Cash 2050-xe з блоком безпереб_йного живлення PowerWare 5115-750VA з додатковим комплектом касет.	118 450,90	11 845,09
5610	Сервер ББО, Інв.№ 20725947-000	2 500,00	250,00
5611	1.Комплекс радіомоніторингу стаціонарний автоматизований АКОР-3,у складі: -Центральний блок; -Широкосмугова антена SA-1 №01814; -Головні телефони SWEN; -Спеціальне математичне забезпечення АКОР; 2.Комплекс радіочастотного пошуку та контролю мобільний,у складі: -Широкосмугова антена SA-1 №01514; -Головні телефони SWEN; -Мережевий адаптер універсальний CAU-1; -Акустична колонка АК; -Приймальна штирьова антена МА-1; -Кейс для укладання модулів; -Комплект монтажних кабелів; -Прибор пошуковий Protect 1206i; -Широкосмугова антена кругова SA-5; -Документація до комплексу АКОР-3Н	124 328,60	12 432,86
5612	Фільтр мережевий М-17-009175283,М-17-009175245,кількість 2 шт.	14 581,20	1 458,12
5613	Датчик віброакустичний РІАС-2ВП,кількість 43 шт.	23 042,40	2 304,24
5614	Апаратний модуль безпеки PayShaid 9000 Ethernet, модель - HSM payShaild 9000 Ethernet - 2 од.	565 944,00	56 594,40
5615	Нежиле приміщення за адресою: Сумська обл., м.Охтирка, вул. Червоноармійська, 1	1 804 800,00	180 480,00
5616	Об'єкт житлової нерухомості та нежиле вбудоване приміщення Дніпропетровська обл., м. Марганець, вул. Лермонтова 27/53, 54	632 400,00	63 240,00
5617	Нежитлова нерухомість, капітальні інвестиції в приміщення за адресою: м. Вінниця,вул. Соборна,5 Земельна ділянка за адресою: м. Вінниця,вул. Соборна, 5 0510136600:02:063:0008	2 317 000,00	231 700,00
5625	Нерухоме майно за адресою: Ів-Франківська обл., Тисменицький р-н, с. Братківці Вул. Шевченка буд.1-б	1 033 560,00	103 356,00
5626	Рухоме майно майно за адресою: Ів-Франківська обл., Тисменицький р-н, с. Братківці Вул. Шевченка буд.1-б	1 804 893,84	180 489,38
5627	Нежитлові приміщення магазину за адресою: АРК, м. Ялта, Леніна набережна імені, 27/провулок Чорноморський 1(1 поверх), площею 139,0 кв.м.	6 999 480,00	699 948,00
5628	Нежитлове приміщення за адресою: АРК, м. Ялта, Леніна набережна імені, 27/провулок Чорноморський 1 (2 поверх), площею 148,4 кв.м.	3 770 280,00	377 028,00
5629	Нежилі приміщення з №1 по №6 (групи приміщень № 158) – магазин (в літ. А) за адресою: м. Київ, вул. Булаховського Академіка, 5д, площею 109,8 кв.м.	3 579 600,00	357 960,00
5630	Нежиле приміщення №1 (в літ. А) за адресою: м. Київ, вул. Маршала Тимошенко, буд. 29, секція 4, приміщення 1, площею 203,3 кв.м.	8 038 800,00	803 880,00

Лоти №№ 5617; 5625;5626; 5627;5628; 5629; 5630 виставляються на аукціон повторно.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна з 10.00 до 16.00 год. попередньо зателефонувавши за номером (044) 499 05 10.

Умови продажу:

1. Аукціон відбудеться за наявності не менше двох учасників. 2. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України. 3. Аукціон проводиться відповідно до "Правил проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу майна неплатоспроможних банків", розміщених на сайті Організатора. 4. Крок аукціону 1 % від початкової ціни лота. 5. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" винагороду за проведення аукціону, згідно підписаного договору з Організатором. 6. Усі витрати, пов'язані з укладенням договору купівлі-продажу, покладаються на покупця - переможця аукціону. Переможець аукціону повинен узгодити протокол, підписати договір купівлі-продажу придбаного активу та провести повний розрахунок з продавцем протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону. 7. Час торгової сесії буде продовжено на 2 хв. з кожною зробленою ставкою у разі, якщо учасник зробив ставку в останні 2 хвилини основного часу проведення аукціону. 8. Переможцем відкритих торгів (аукціону) визначається Учасник, що запропонує на веб-сайті Організатора під час торгової сесії пропозицію, яка перевищує початкову ціну на 1 крок. 9. Розмір реєстраційного внеску - 500 грн. 00 коп., який сплачується за кожним лотом окремо. 10. Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни лота.

Реєстраційні та гарантійні внески учасниками аукціону вносяться на поточний рахунок ТОВ "АУКЦІОН.ЮА", код ЄДРПОУ 38811542, п/р 26004520594400 у в АТ "УкрСиббанк", МФО 351005.

Організатор аукціону: ТОВ "АУКЦІОН.ЮА", код ЄДРПОУ 38811542, тел. (044) 392-19-73, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Прийом заяв на участь в аукціоні буде проводитись на веб-сайті ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" (www.aukzion.com.ua), починаючи з 16.05.2016 року. Кінцевий строк прийому заяв на участь в аукціоні, та оплати реєстраційного та гарантійного внесків **до 18.00 год 26.05.2016 року.** Час проведення аукціону **з 11:00 год до 12:00 год. 30.05.2016 року.**

Місце проведення аукціону: https://www.aukzion.com.ua.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "Старокиївський Банк" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі ПАТ "Старокиївський Банк", шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводиться на електронному торгівельному майданчику Товарної біржі "ПОЛОНЕКС"

№№ лотів	Найменування активу	Початкова ціна продажу, грн.(Без ПДВ)	Гарантійний внесок, грн.(Без ПДВ)
1	Право вимоги за кред. дог., укладеним із ФО № 33/978/К/125 (нерухомість, порука) Право вимоги за кред. дог., укладеним із ФО № 565/267 (без забезпечення) Право вимоги за кред. дог., укладеним із ФО № 1056/82 (без забезпечення) Право вимоги за кред. дог., укладеним із ФО № 335 (без забезпечення) Право вимоги за кред. дог., укладеним із ФО № 1019/58 (без забезпечення) Право вимоги за кред. дог., укладеним із ФО № DEP-10 (без забезпечення) Право вимоги за кред. дог., укладеним із ФО № 1056/31 (без забезпечення) Право вимоги за кред. дог., укладеним із ФО № 559/42 (без забезпечення) Право вимоги за кред. дог., укладеним із ФОП № 16/МК-2008/05 (товари в обороті, порука)	810 400,60	81 040,06

Місцезнаходження об'єктів продажу: 01033, м. Київ, вул. Микільсько-Ботанічна, 6/8, тел. роб. (044) 537-07-77

Час проведення аукціону:
з 10 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв. 13.05.2016 року.
Місце проведення відкритих торгів (аукціону):www.polonex.com.ua
Кінцевий строк прийняття заявок на участь: 10.05.2016 о 17 год. 00 хв.

Ознайомлення з майном проводиться за його місцезнаходженням в робочі дні з 10.00 до 16.00 після реєстрації учасника відкритих торгів (аукціону) та укладання договору про конфіденційність.

Умови продажу:

Учасниками відкритих торгів (аукціону) можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).

Кожний учасник відкритих торгів (аукціону), який реєструється приймає "Правила проведення відкритих торгів (аукціонів) з продажу майна банків, щодо яких прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації", текст яких розміщений на веб-сайті Організатора відкритих торгів (аукціону).

Переможець зобов'язаний підписати Договір про участь у відкритих торгах(аукціоні) та сплатити Товарній біржі "ПОЛОНЕКС" винагороду за проведення відкритих торгів (аукціону).

Розмір реєстраційного внеску становить: 510 грн. 00 коп. (п'ятсот десять гривень 00 копійок) без ПДВ.

Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни лота.

Реєстраційний та гарантійний внески учасників відкритих торгів (аукціону) вносяться на поточний рахунок Товарної біржі "ПОЛОНЕКС" : п/р 26507052732965 в ПАТ "ПРИВАТБАНК" у м. Києві, МФО 300711, код ЄДРПОУ 39205429.

Крок аукціону : 1% (один відсоток) від початкової ціни лота.

Торги відбудуться за наявності двох учасників.

Засоби платежу: грошові кошти в національній валюті України.

Переможець відкритих торгів (аукціону) на підставі протоколу про проведення аукціону укладає договори відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами виконання зобов'язань. Переможець відкритих торгів (аукціону) зобов'язаний провести повний розрахунок з продавцем протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону.

Усі витрати, пов'язані з реєстрацією договору відступлення права вимоги та нотаріальним посвідченням договорів виконання зобов'язань покладаються на покупця-переможця відкритих торгів (аукціону).

Банківські реквізити продавця: ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "Старокиївський банк", код ЄДРПОУ 19024948;

н/р № 32074117301026 в Національному банку України; код банку 300001.

Організатор відкритих торгів (аукціону) в електронній формі: Товарна біржа "ПОЛОНЕКС": 01601, Україна,

м. Київ, вул. Бульварно-Кудрявська, 33-Б, 3 поверх,офіс4;тел.:(044) 223-40-27, графік роботи: з понеділка по п'ятницю: з 09 год. 00 хв. до 17 год. 00 хв.

Прийом заяв та реєстрація на участь відкритих торгах (аукціоні) проводиться на веб-сайті Організатора: www.polonex.com.ua, починаючи з **26.04.2016** року.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ РЕЄСТРУ АКЦЕПТОВАНИХ ВИМОГ КРЕДИТОРІВ АТ "ЄВРОГАЗБАНК"

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ГАЗОВИЙ БАНК" (надалі - АТ "ЄВРОГАЗБАНК") повідомляє, що 26 лютого 2015 року виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про затвердження Реєстру акцептованих вимог кредиторів АТ "ЄВРОГАЗБАНК" (протокол № 050/15).

Кредитори можуть звернутись для отримання довідки щодо акцептування їх кредиторських вимог за адресою: **04655, м. Київ, проспект Московський, 16**

Довідкова інформація за тел.: 38 (044) 536-92-10

Графік роботи з понеділка по четвер з 9:00 до 18:00, п'ятниця з 9:00 до 16:45 (обідня перерва з 13:00 до 13:45).

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "БАНК ФОРУМ" оголошує аукціон з продажу активів ПАТ "БАНК ФОРУМ", шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику Української універсальної біржі (http://www.uub.com.ua)

Перелік кредитів, що надані юридичним особам та фізичним особам підприємцям:

№ лоту	№ кредитного договору	Короткий опис застави	Початкова ціна аукціону, без ПДВ, грн.
1	0027/07/19-KLI	Нежитлові будівлі та споруди заг.пл. 684,0 кв.м., обладнання Донецька обл. м. Макіївка, вул. Тропініна, порука юр.особи	1 962 008,37
2	1-0019/13/24-OVER/1 1-0045/13/24-KL	Приміщення матеріального складу зг.пл. 322,6 кв.м., м. Львів, вул. Зелена. Нежитлові приміщення зг.пл. 250,6 кв.м. , м. Львів, вул. Винниченка В. Будівля виробничо-складського центру зг.пл. 3422,7 кв.м., м.Львів, вул. Промислова. Товари в обороті (комп"ютерна та побутова техніка). Поруки юр. та фіз. осіб. Банкрутство позичальника.	6 956 642,01
3	0028/07/10-KL..	Цегляне приміщення магазину-салону в житловому будинку зг.пл. 263,2 кв.м. Львів, пр. Шевченка Т. П"ятикіматна квартира зг.пл.143,5 кв.м. Львів, вул. Кирила та Мефодія. Трикімнатна квартира зг.пл. 80,2 кв.м. та цегляний гараж в будинку зг.пл. 18,2 кв.м. Львів, вул. Олеся О. П"ятикімнатна квартира зг.пл. 275,2 кв.м. та цегляний гараж в будинку зг.пл. 34,6 кв.м. Львів, вул. Олеся О. Виробничий та господарський інвентар. Поруки юр. осіб. Банкрутство Боржника.	7 018 677,42
4	0007/08/25-KLI 0006/08/25-KLI	Салон-магазин з приміщеннями, зг. пл. 2 913,5 кв.м.; Торгово-виставковий комплекс, зг. пл. 4581 кв.м., м. Чернівці, вул. Хотинська. Поруки юр.та фіз.осіб.	21 607 922,73
5	0379/06/00-G 0009/08/10-KLMVI 0009/08/10-KLMVI 0011/07/10-KLI 0001/07/10-G	Майнові права на обладнання лінії по виробництву профілю ПВХ. Нерухоме майно цегляний склад, заг.пл. 2392,1 кв.м, будівлі та споруди, Львівська обл., с. Розвадів, вул. Сагайдачного. Комбайн горохозбиральний РМС 979 АТ, 2001 р.в. Трактор колісний CASE 8940 - CASE 8940, 2001 р.в. Товари в обороті (консервована продукція). Нежитлова будівля, матеріальний склад зг.пл. 1956,5 кв.м, склад готової продукції зг.пл. 1894,0 кв.м. Водонапірна башня з артсвердловинами, котельня. Котел паровий 2 шт., комплекс ХВО з обладнанням. Товари в обороті (консервована продукція), Тернопільська обл., м. Бережани, вул. Лепких. Силосні ємності для сипучих мас 2 шт., вакуумний загрузчик тип SFG 6, Тернопільська обл., м. Бережани, вул. Лепких.	20 638 591,05
6	0150/08/07-KLI	Нежитлова будівля механічного цеху зг.пл. 10363,8 кв.м. Мелітополь, вул.Фрунзе. Порука фіз.особи.	4 636 632,50
7	1-0028/12/11-KLR/1 1-0028/12/11-KLR/2 1-0028/12/11-KLR/3 2-0005/14-KL	Три кімнатна квартира зг.пл. 113,80 кв.м. Київ, вул. Драгомірова Михайла. Склад-холодильник з офісними приміщеннями (1 черга будівництва) зг.пл.1 236,8 кв.м. Херсон, вул. Нестерова. Обладнання складу-холодильнику. Товари в обороті м"ясо-рибна продукція. Легкові автомобілі марки CHEVROLET AVEO 2011 р.в. 18 шт., LACETTI 2012 р.в. 4 шт., SKODA OCTAVIA A5 2012 р.в. 4 шт., BENTLEY KONTINENTAL 2008 р.в. 1 шт. Поруки юр. та фіз. осіб. Банкрутство позичальника за договором №1-0028/12/11-KLR/2 та поручителей.	92 448 106,08
8	0037/08/19-KL	Манові права грошової вимоги за договорами-постачання.	2 567 257,53
9	02/10/00-KL 03/10/00-KL 05/10/00-KL 15/08/00-KLMV	Об'єкт незавершеного будівництва, виробничий корпус пл. 3249 кв.м., Нежитлова будівля (адмінбудівля) пл. 515,3 кв.м., Будівлі та споруди молокозаводу пл. 2603,8 кв.м., Черкаська обл.,м. Шпола, вул. Лебединська. Комплекс будівель та нежилих приміщень пл. 3163,4 кв.м., Черкаська обл., м. Городище, вул. Героїв Чорнобиля. Комплекси будівель пл. 8408,8 кв.м. та пл. 1719,8 кв.м., Черкаська обл., м. Жашків, вул. Маслозаводська. Основні засоби. Транспортні засоби. Акції підприємств. Поруки юр. осіб. Порука фіз. особи.	461 864 809,80
10	0027/07/13-KLI	Нежитлове приміщення (магазин №201) пл. 211,0 кв.м., м.Севастополь, вул.Велика Морська.	**540 094,80**
11	0021/08/13-Kfvi	Комерційна нерухомість (приміщення магазину) пл. 218,2 кв.м., м.Севастополь, вул.Велика Морська. Порука юр. особи. Поруки фіз. осіб.	558 524,40
12	0074/08/17-KLMVI	Земельна ділянка для будівництва та обслуговування житлового будинку пл. 0,10 га, Хмельницька обл., с. Лісові Гринівці, вул. Радгоспна. Майнові права. Порука фіз. особи.	336 175,00
13	0017/07/08-KL	Застава рухомого майна (швейне обладнання у кіл-ті 19 од).	56 651,00
14	№0026/08/20-Kfv	Штукатурне обладнання. Порука фіз. особи.	80 738,00
15	0012/08/17/-FA	Майнові права.	55 913,20
16	0009/08/17-Kf	Трактори колісні ХТЗ 17221 (2 од.), 2008 р.в., Борони ДМТ-4А (2 од.), 2008 р.в. Порука фіз. особи.	332 609,90
17	198/05/00-K	Трактор марки К-701(зб), 2005 р.в.	56 506,80
18	39/08/26KL	Зернозбиральний комбайн марки Sampo SR-2075, 1998 р.в. Кормозбиральний комбайн марки CLAAS-JAGUAR 682, 1993 р.в. Порука фіз. особи.	88 383,40
19	0017/06/20-KL	Нежитлове приміщення пл. 144,1 кв.м. м. Луцьк, вул. Шота Руставелі. Порука фіз.особи.	140 520,80
20	0337/07/05-OVER 0200/06/05-KLI	Товари в обороті. Комплекс виробничих приміщень заг. пл. 408,5 кв.м., Херсонська обл., Нововоронцовський район, с. Нововоронцовка, вул. Гагаріна. Цілісний майновий комплекс: кафе, цех та склад заг. пл. 1 061,20 кв.м. і обладнання комплексу, Херсонська обл., Нововоронцовський р-н, с. Нововоронцовка, вул. Бериславська. Комплекс, завод по виробництву безалкогольних напоїв заг. пл. 2 207,4 кв.м. та рухоме майно, Херсонська обл., Нововоронцовський р-н, с. Нововоронцовка, вул. Промислова. Комплекс: складські приміщення, масло цех, млин заг. пл. 2 222,0 кв.м. та рухоме майно, Херсонська обл., Нововоронцовський р-н, с. Нововоронцовка, вул. Суворова. Консервний цех заг. пл. 2 786,0 кв.м. та рухоме майно, Херсонська обл., Нововоронцовський р-н, с. Нововоронцовка, вул. Радянська.	7 207 428,90
21	0020/08/05-KL 0031/08/05-KL 0016/08/05-KL 0100/08/05-KL 0097/08/05-KL 0098/08/05-KL 0288/07/05-KLI 0002/09/05-KL 0092/08/05-KL 0009/08/05-KL	Товари в обороті. Порука юр.особи. Товари в обороті. Порука юр.особи. Товари в обороті. Порука юр.особи. Депозит в ПАТ "БАНК ФОРУМ". Порука фіз.особи. Депозит в ПАТ "БАНК ФОРУМ". Депозит в ПАТ "БАНК ФОРУМ". Порука фіз.особи. Автотранспорт, 5 од. Порука юр.особи. Порука фіз.особи. Депозит в ПАТ "БАНК ФОРУМ". Депозит в ПАТ "БАНК ФОРУМ". Порука фіз.особи. Депозит в ПАТ "БАНК ФОРУМ". Порука фіз.особи.	6 206 561,20
22	0265/07/06-KL	Стрічка конвеєрна, 17 од.	151 200,00
23	249/07/00-KL.	Товари в обороті. Порука фіз.особи.	1 455 524,00
24	0025/07/13-KLI	Рухоме майно (обладнання по виробництву незйомної пінополістірольної опалубки). Поруки фіз. осіб.	39 655,00
25	0016/06/53-KL	Рухоме майно (обладнання для виробництва риби холодного и гарячого копчення).	85 186,50
26	6-0005/13/33-OVR	Без забезпечення. Порука фіз.особи	5 481,00
27	0035/08/12-KL	Без забезпечення. Порука фіз.особи	77 152,60
28	0036/08/12/KL	Без забезпечення.	194 109,30
29	6-0094/13/33-LL	Депозит в ПАТ "БАНК ФОРУМ".	5 326,30
30	0056/08/26-KL	Товари в обороті.	237 351,80
31	0036/07/26-KL	Без забезпечення.	75 256,30
32	0018/07/26-K	Без забезпечення.	35 980,70
33	0009/07/08-Z 0011/08/07-CL 0004/07/08-KLI	Двоповерховий адміністративний будинок та шість складських приміщень заг. пл. 2254,7 кв. м., м. Одеса, Миколаївська дорога. Адміністративна будівля заг. пл. 635,0 кв.м., м. Одеса, Миколаївська дорога. Нежитлові будівлі - виробничо-адміністративні будівлі, майстерні, гараж заг. пл. 1319,7 кв.м., м. Одеса, вул. Ольгіївська. Нежитлові приміщення заг. пл. 122,4 кв.м., м. Одеса, вул. Софіївська. Нежитлові будівлі заг. пл. 2628,4 кв.м., м. Одеса, вул. Хутірська. Домоволодіння заг. житл. пл. 61,6 кв.м., м. Одеса, пров. Хвойний. Житловий будинок житл. пл. 179,7 кв.м., заг пл. 360,8 кв.м., Одеська обл., Комінтернівський р-н, с. Фонтанка, вул. Врожайна. Корпоративні права. Поруки юр. осіб. Поруки фіз. осіб.	21 098 744,10
34	36/08/26KLI	Будівля млина заг. пл. 133,8 кв.м., Тернопільська обл. Збаразький р-н, с. Максимівка, вул. Сонячна. Земельна ділянка пл. 0,25 га. та земельна діялнка 0,27 га., територія Максимівської сільської ради Збаразького р-ну Тернопільської області.	**65 150,40**
35	0001/09/07-OVER	Автомобіль марки VOLKSWAGEN, модель PASSAT, 2005 р.в. Товари в обороті (продукти харчування). Порука фіз.особи.	326 696,80
36	0091/07/07-KN	Виробничий та господарський інвентар. Поруки фіз. осіб.	41 699,20
37	04/08/14-K	Автомобіль Hyundai Santa Fe, 2008 р.в.	122 644,80
38	15/08/14-KL	Нежитлові приміщення: склад заг.пл. 3698,2 кв. м., прохідна заг.пл. 68,2 кв.м., Івано-Франківська обл., Тисменицький р-н, с.Братківці, вул. Шевченка. Порука фіз. особи.	302 998,40
39	0005/08/10-KL 0041/07/10-KL	Нерухомість нежитлового призначення: цех ширвжитку та складські приміщення заг. пл. 711,2 кв.м., Закарпатська обл., м. Свалява, вул. Менделєєва. Виробниче обладнання для виготовлення пластикової тари. Поруки фіз. осіб. Виробниче обладнання по виготовленню мінеральної води. Порука фіз. особи.	348 633,60
40	0051/08/26-KL 0055/08/26-KL	Виробниче обладнання: вібросито - калібратор моделі "VSC-4NI". Виробниче обладнання по виготовленню блоків з парогенератором та пароресивером. Товари в обороті (ядро грецького горіху).	334 804,80
41	25/08/26KL	Дві однокімнатні квартири заг.пл. 24,3 кв.м. та 18,1 кв.м., м.Тернопіль, вул. Н.Яремчука. Порука фіз. особи.	285 449,60
42	0051/07/17-OVER	Майнові права за договором підряду.	6 792,80
43	0025/08/13-OVER1 0055/06/13-KLI	Без забезпечення. Нежитлові будівлі (СТО, автомийка) заг. пл. 1790,2 кв.м., м. Сімферополь, вул. Елеваторна. Виробниче обладнання СТО, 5 од. Товари в обороті (автомобілі Mitsubishi, 15 шт.). Поруки фіз. осіб.	3 680 036,80
44	0293/08/07-KLMV 0294/08/07-KLMV 0295/08/07-KLMV	Комплекс (складальний цех, цех по виробництву загартованого скла) заг. пл. 7075,1 кв.м., м. Запоріжжя, вул. Краснова. Обладнання для виробництва виробів зі скла. Цінні папери - акції підприємства. Порука фіз. особи. Банкрутство боржника.	6 407 839,20
45	160/07/00-KL 175/07/00-KL 0058/07/01-KLMVI	Товари в обороті (морепродукти). Майнові права по договорам поставки товарів (заморожених морепродуктів). Товари в обороті (морепродукти).	103 015 559,50
46	0004/10/25-KLI 0005/10/25-KLI	Комплекс споруд автосалону (незавершене будівництво) з мийкою, СТО, адміністративною будівлею і АЗС, заг. пл. 990 кв. м., земельна ділянка пл. 9618,0 кв. м., м. Полтава, вул. Половки. Поруки юр. осіб. Порука фіз. особи.	5 279 829,80
47	0006/09/19-OVER	Товари в обороті (побутова хімія). Поруки фіз. осіб.	41 502,30
48	0019/08/19-OVER	Поруки фіз.осіб.	32 082,40
49	0028/08/06-KL	Нерухоме майно:14/100 частин нежитлових будівель та споруд: контора заг.пл. 212,10 кв.м., ковальсько-зварювальний цех заг.пл. 289,20 кв.м., Донецька обл., Тельманівський р-н, смт.Мирне, вул.Заводська. Основні засоби (виробниче обладнання). Товари в обороті (автозапчастини).	174 738,90
50	0085/07/06-KL	Товари в обороті (колони, стінові панелі). Порука юр.особи.	144 585,00
51	0109/07/06-KL	Товари в обороті (двигуни 2 од. та стінові панелі). Порука юр. особи.	128 520,00
52	0112/07/06-KL	Товари в обороті (автозапчастини, колони КФ 147-1-4А, ферми 3ФС 24-8А Iva)	365 479,10
53	0043/07/17-KLI	Без забезпечення.	67 880,40

Лоти №№1-9 виставляються на продаж на повторний аукціон зі знижкою 10%, лоти №№35-43 зі знижкою 20% та лоти №№10-34, №№44-53 зі знижкою 30%.

Місцезнаходження об'єктів продажу: 02100, м. Київ, бульв. Верховної Ради,7. Тел.(044) 200-02-37

Умови продажу:

1. Учасниками аукціону можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).
2. Аукціон проводяться відповідно до Правил проведення аукціонів в електронній формі з продажу активів банків, щодо яких Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації та Регламенту організації та проведення торгів на електронному майданчику Української універсальної біржі.
3. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити Українській універсальній біржі винагороду за проведення аукціону у розмірі, згідно тарифів, що вказані на сайті УУБ .
4. Аукціонні торги відбудуться за наявності не менше двох учасників.
5. Переможець аукціону повинен підписати протокол аукціону, договір про відступлення права вимоги за кредитним договором та договором забезпечення виконання зобов'язань та провести повний розрахунок з продавцем протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону.
6. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
7. Крок аукціону - 1% від початкової ціни продажу за окремим лотом.
8. Розмір реєстраційного внеску - 689 (шістсот вісімдесят дев'ять) гривень 00 копійок (в т.ч. ПДВ), який сплачується учасниками на поточний рахунок Української універсальної біржі №2600000001643 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707.
9. Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни продажу за окремим лотом (без ПДВ), який сплачується учасниками на поточний рахунок Української універсальної біржі №2600700000380 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707.

Ознайомлення з майном проводиться за його місцезнаходженням в робочі дні з 10.00 до 15.00 після реєстрації учасника аукціону та укладення договору про конфіденційність.

Час початку аукціону:

- для лотів №№1-53 - 13.05.2016 року о 10 год. 00 хв.;

На початку проведення аукціону встановлюється час представлення цінових пропозицій, що складає 10 (десять) хвилин від початку аукціону. Після отримання цінової пропозиції встановлюється час представлення пропозицій, що складає 10 (десять) хвилин з моменту отримання останньої цінової пропозиції. У разі закінчення терміну представлення цінових пропозицій відбувається автоматичне завершення аукціону.

Місце проведення аукціону у формі електронних торгів: http://www.uub.com.ua.

Прийом заяв на участь у аукціоні проводиться за адресою: м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 55, к. 413 та на веб-сайті Української універсальної біржі (http://www.uub.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення, та закінчується:

- 06.05.2016р. о 17 год. 00 хв. - для лотів №№ 1-53;

Організатор аукціону: Українська універсальна біржа, код ЄДРПОУ 25158707, 01601, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, буд. 55, оф. 413, тел.(044) 278-04-27, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Сьогодні на всій території України, окрім західних областей, дощі з грозами. Температура повітря вдень 10—12 градусів тепла, у південних та східних областях — до +16, на Луганщині, Донеччині та в Криму — до +20. Вночі у західних областях — 3—5 градусів тепла, на решті території — до +11. Вітер уночі — південний, удень — північно-західний, 5—10 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 26 КВІТНЯ

1840. З друку вийшло перше видання «Кобзаря» Тараса Шевченка. **1919**. Опубліковано декрет РНК УСРР про святкування 1 Травня. **1945**. Помер Павло Скоропадський — український громадський та політичний діяч, військовик. Гетьман Української Держави (29 квітня — 14 грудня 1918). **1976**. Народився Дмитро Ровенський — сержант Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2014-й, посмертно). **1990**. Уперше в Україні на офіційному рівні відзначався День Чорнобильської трагедії. Відбулися мітинги-реквієми, молебні пам'яті жертв аварії на ЧАЕС. **1992**. У Києві відкрито перший в Україні музей «Чорнобиль». **2000**. Відкрито Київський центр трансплантації кісткового мозку.

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Фехтування. Ріо-де-Жанейро (Бразилія). Гран-прі Test Event. 35-річний український спортовець чемпіон світу Богдан Нікішин здобув одну з найяскравіших перемог у своїй тривалій кар'єрі, а з нею — олімпійську ліцензію. Він виграв у особистій першості. На шляху до перемоги досвідчений українець здолав двох чемпіонів світу — французів Готьє Грумьє та Даніеля Жерена, у півфіналі з рахунком 14:11 пройшов призера чемпіонату світу корейця Парку Кйонгду, а у вирішальному поєдинку взяв гору над чотирикратним чемпіоном Європи в складі збірної Швейцарії Бенжаменом Штеффеном — 15:13. Для Нікішина, якому 29 травня виповниться 36 років, це перший успіх на турнірах статусу Гран-прі.

«Бронзу» на арені майбутніх Олімпійських ігор завоював колега Богдана по команді 27-річний чемпіон світу Анатолій Герей.

Бокс. Київ. Палац спорту. Бій за звання чемпіона Європи за версією WBO в напівлегкій вазі. 28-річний киянин Олег Малиновський (18-0, 5 КО) за більшістю суддівських рішень здобув перемогу над суперником з Росії 29-річним Русланом Берчуком (13-6, 6 КО) і заволодів титулом. Двоє суддів побачили перевагу Малиновського — 98-92 і 96-94, третій оцінив зустріч як нічию — 95-95.

Того вечора срібний призер Олімпіади—2012 уродженець Краснодона, а нині киянин 27-річний Денис Беринчик (4-0, 3 КО) у своєму черговому поєдинку серед професіоналів (легка вага) здобув дострокову перемогу в четвертому раунді над непереможеним на той момент 32-річним аргентинцем Еміліано Мартіном Гарсія (12-1, 10 КО).

Дзюдо. Казань (РФ). Чемпіонат Європи. Українка Світлана Ярьомка виграла «срібло» у ваговій категорії понад 78 кг. У фіналі вона поступилася Кайрі Саіт з Туреччини.

Футбол. Перша ліга. 23-й тур. 23 квітня. «Оболонь-Бровар» (Київ) — «Тернопіль». 3:2. «Черкаський Дніпро» — «Авангард» (Краматорськ). 2:0. «Гірник» (Кривий Ріг) — «Десна» (Чернігів). 0:0. «Гірник-Спорт» (Комсомольськ) — «Суми». 3:0. «Іллічівець» (Маріуполь) — «Миколаїв». 0:0. «Зірка» (Кіровоград) — «Нафтовик» (Охтирка). 1:0. «Геліос» (Харків) — «Полтава». 1:0.

«Зірка» — 49 очок, «Гірник» — 41, «Черкаський Дніпро», «Оболонь-Бровар» — по 40, «Геліос» — 37, «Іллічівець» — 35, «Полтава», «Динамо-2» — по 31, «Нафтовик» — 30, «Десна» — 29, «Миколаїв» — 28, «Гірник-Спорт», «Авангард» — по 27, «Суми» — 21, «Тернопіль» — 19, «Нива» — 7.

«Динамо» — чемпіон України, достроково!

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 23-й тур.

23 квітня. «Карпати» — «Говерла». 3:0. Львів. «Арена-Львів». 2 128 глядачів. **Рефері** — Катерина Монзуль (Харків). **Голи**: Мірошниченко, 36, Гуцуляк, 48, Лещук, 75.

«Сталь» — «Металіст». 0:0. Дніпропетровськ. «Метеор». 700 глядачів. **Рефері** — Олександр Іванов (Макіївка).

«Чорноморець» — «Шахтар». 1:1. Одеса. «Чорноморець». 11 182 глядачі. **Рефері** — Ігор Пасхал (Херсон). **Голи**: Калитвинцев, 56 — Бернард, 10. **Вилучено** Данченка («Чорноморець», 90+3, пряма червона картка).

«Олімпік» — «Металург». +:-.

24 квітня. «Зоря» — «Волинь». 1:1. Запоріжжя. «Славутич-Арена». 1 000 глядачів. **Рефері** — Віталій Романов (Дніпропетровськ). **Голи**: Пауліньо, 71 — Діденко, 31. На 61-й хвилині Ліпартія («Зоря») не реалізував пенальті (воротар). **Вилучено** Міху («Волинь», 59, пряма червона картка), Сіваткова («Зоря», 83, два попередження).

«Олександрія» — «Дніпро». 0:4. Олександрія. КСК «Ніка». 6 000 глядачів. **Рефері** — Микола Балакін (Київська область). **Голи**: Андерсон, 50, Ротань, 79, Руїс, 89, Гама, 90+3. **Вилучено** Новака («Олександрія», 77, пряма червона картка).

«Динамо» — «Ворскла». 1:0. Київ. НСК «Олімпійський». 20 621 глядач. **Рефері** — Анатолій Абдула (Харків). **Гол**: Мораес, 36.

***

Київське «Динамо» достроково, до завершення турніру, вдруге поспіль виборола золоті медалі! Це 28-й комплект найвищих нагород в історії уславленого клубу: 13 — у чемпіонатах Союзу і 15 — незалежної України. До речі, нинішній наставник динамівців Сергій Ребров — 9-разовий лауреат як гравець і двічі — на посаді тренера.

Щоб досягти мети, киянам потрібна була перемога над «Ворсклою», і вони здобули її, забивши один м'яч. Але цей поєдинок простим не назвеш. Гості попсували чимало нервів супернику.

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**21**	**1**	**1**	**50—7**	**64**
2. «Шахтар»	**18**	**3**	**2**	**69—21**	**57**
3. «Дніпро»	**14**	**4**	**5**	**44—19**	**46**
4. «Зоря»	12	6	5	43—22	42
5. «Ворскла»	9	9	5	27—24	36
6. «Олександрія»	8	7	8	27—29	31
7. «Карпати»	7	6	10	25—32	27
8. «Сталь»	6	8	9	20—28	26
9. «Олімпік»	6	6	11	21—31	24
10. «Металіст»	3	9	11	16—42	18
11. «Волинь»	9	7	7	30—32	16
12. «Чорноморець»	2	10	11	19—38	16
13. «Говерла»	3	7	13	12—35	7
14. «Металург»	0	3	20	7—50	3

Василь Сачко, тренер «Ворскли»:

— Сьогодні ми протистояли чемпіону країни і не могли дозволити собі грати у відкритий футбол. Тому будували свої дії від оборони, на швидких контратаках. У першому таймі це у нас не виходило, але після перерви почали грати сміливіше, організували кілька напівмоментів. Натомість «Динамо» створило багато гостроти біля наших воріт. Тому, вважаю, кияни заслужено перемогли, з чим ми їх і вітаємо.

Чемпіонська мала купа.

Жуніор Мораес (ліворуч) *і Мігель Велозу.*

Сергій Ребров, тренер «Динамо»:

— Я б спершу хотів привітати всіх наших уболівальників, які, безумовно, заслужили друге чемпіонство. Після минулого року було непросто знайти мотивацію. Я радий за гравців, привітав їх. Непросто достроково вигравати чемпіонат у протистоянні з таким суперником, як «Шахтар».

Цього сезону ми були командою і в кожному матчі це доводили. У сьогоднішній зустрічі було складно поставити переможну крапку. Хлопці хвилювалися, щось виходило, щось ні. Важливо, що чемпіонами ми стали в Києві, на очах наших уболівальників.

***

«Шахтар» — головний конкурент столичного клубу в боротьбі за «золото» — напередодні втратив ще два очки. Хоча в Одесі з перших хвилин він захопив ініціативу і діяв на високих швидкостях. «Чорноморцеві» важко було підтримувати такий темп. Тому йому доводилося порушувати правила. І покарання не забарилося. Виконуючи штрафний, Бернард ударом над стінкою з двох десятків метрів влучив у ціль.

Після перерви вже «моряки» доволі часто «запливали» на територію суперника. І спроби одеситів виявилися успішними. Калитвинцев, як колись його батько Юрій — блискучий диспетчер у найкращі часи його кар'єри в київському «Динамо», виконав штрафний з правого флангу. Либонь, Владислав мав намір зробити гостру передачу на партнерів у карний майданчик «гірників». Але м'яч, ніким не торкнувшись, опинився у воротах «Шахтаря».

***

Тепер у наступному турі 1 травня непримиримі суперники — чемпіон і «гірники» — зустрінуться на «Арені-Львів». На кону стоятиме престиж...

Фото Володимира РАСНЕРА (спеціально для «Голосу України»).

У нас тепер свято!

Збірна повернулася до Дивізіону 1А

Хокей. Загреб (Хорватія). Чемпіонат світу. Дивізіон 1В.

22 квітня. Велика Британія — Румунія. 6:1 (2:0, 2:0, 2:1). Литва — Україна. 2:1 (0:0, 0:1, 2:0). Хорватія — Естонія. 5:3 (1:2, 3:1, 1:0).

23 квітня. Україна — Велика Британія. 2:1 (0:0, 0:1, 2:0). Шайби: Черненко, 45, Побєдоносцев, 57 — Філліпс, 22. Естонія — Румунія. 3:0 (0:0, 3:0, 0:0). Литва — Хорватія. 1:2 Б (0:1, 0:0, 1:0, 0:0, 0:1).

1. Україна — 12 очок (шайби 20—6).
2. Велика Британія — 11 (23—7).
3. Литва — 10 (15—14).
4. Хорватія — 8 (21—17)
5. Естонія — 4 (12—23).
6. Румунія — 0 (8 — 32).

Справедливість таки є, і перемогу в турнірі здобув найсильніший. Після сенсаційної мінімальної поразки нашої команди від литовців у матчі, в якому ми відкрили рахунок, настав завершальний день турніру.

Українська збірна виграла в британців — дуже незручного для себе суперника. Але ця звитяга ще нічого не вирішувала. Адже наша доля була в руках хорватів, котрі зустрічалися в останньому матчі змагань із литовцями. І господарі вирвали перемогу. Тим самим дуже посприяли українському тріумфу.

Скажіть, чи було б це справедливо, коли б переможцем стала команда Литви, котра поступилася Великій Британії — 0:8?..

Переможну шайбу нашої збірної закинув досвідчений майстер 34-річний Олександр Побєдоносцев **(на знімку)**. Він, як і автор цих рядків, закінчив школу столичного «Сокола». Наші батьки друзі, тому свою амуніцію я, старший на шість років, передавав Сашкові. Виходить, і мій мікроскопічний (швидше символічний) внесок є в його хокейному зростанні.

А ще Олександр — яскрава особистість. Він випускник Інституту міжнародних відносин Національного університету імені Тараса Шевченка. Але не тільки він, уся команда на чолі з 44-річним наставником Олександром Савицьким **(на знімку праворуч)**, котрий також є вихованцем СДЮШОР «Сокіл», заслуговує найвищої похвали. Зокрема, нашого Едуарда Захарченка визнано найкращим воротарем чемпіонату.

Колись збірна України протягом дев'яти сезонів виступала в елітному Дивізіоні світового хокею (нинішній тренер команди зіграв на трьох із тих чемпіонатів). Можливо, ми колись повернемось до тієї компанії. Оптимізм вселяє те, що хокей, колись дуже потужний в Україні, поступово відроджується. Відновився національний чемпіонат, у якому змагаються 8 клубів. Є тенденції до розширення кола його учасників. Та й загребська звитяга національної збірної — добрий знак.

Фото ПХФ і «Голосу України».

Сторінку підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Алла ДОДАТКО, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 47164
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**
Сайт — www.golos.com.ua

